Andersson
Elffers
Felix

Op- en afbouwplan maatschappelijke zorg

Startfoto 2022

30-8-2022

Inhoudsopgave

1.	Aanleiding, opdracht, proces en samenvatting	p. 2
2.	Regionaal op- en afbouwplan	p. 7
3.	Onderlinge afhankelijkheden en hun omvang	p. 23
4.	Afspraken voor een gecoördineerde op- en afbouw	p. 30
	Bijlagen	p. 35

/Andersson Elffers Felix

Context en aanleiding

Het streven is om een inclusieve samenleving te creëren, ook voor cliënten met een psychische problematiek

Om cliënten vaker dan nu het geval is, zo volwaardig deel te kunnen laten nemen aan de maatschappij, moet er een transformatie plaatsvinden van beschermd wonen (BW) en de maatschappelijke opvang (MO) naar een beschermd thuis. Dit is de kern van de visie die door de commissie Dannenberg (2015) geformuleerd is. Beschermd thuis houdt onder andere in dat vaker voorkomen kan worden dat cliënten beschermd moeten gaan wonen of opgevangen moeten worden. En als daar toch sprake van is, dan moet dat vaker in hun eigen omgeving kunnen, zodat zij weer sneller herstellen. Eén van de instrumenten daarvoor is de ‘doordecentralisatie’, waarin alle gemeenten de middelen ontvangen, zodat zij deze voorziening beter kunnen integreren in hun gehele zorglandschap en meer gestimuleerd worden om in te zetten op preventie. Daarvoor wordt wel van gemeenten gevraagd dat zij voor bepaalde taken regionaal samen blijven werken.

De subregio’s transformeren in onderlinge afhankelijkheid

De regio Holland-Rijnland is vergevorderd om de transformatie van de maatschappelijke zorg vorm te geven. Een deel van het benodigde aanbod om cliënten met een psychische problematiek te helpen, zal door de regio georganiseerd blijven worden, maar een ander deel zal op het niveau van drie subregio’s georganiseerd gaan worden. Het streven daarbij is om een dekkend en passend voorzieningenaanbod te organiseren. Deze subregio’s staan echter niet los van elkaar: wat de ene doet, kan impact op de andere hebben. Recent heeft de regio in beeld gebracht waar deze onderlinge afhankelijkheden zitten en wat er nodig en mogelijk is om tot het beoogde voorzieningenaanbod te komen én om alle betrokkenen voldoende comfort te geven dat risico’s daarin voldoende afgedekt zijn. Recent heeft het regionale portefeuillehoudersoverleg (PHO) ingestemd met deze maatregelen.

Op- en afbouw van aanbod kan impact op andere subregio’s hebben

Eén van deze afhankelijkheden betreft de op- en afbouw van voorzieningen. Om inwoners zoveel als mogelijk in hun eigen omgeving (beschermd) te kunnen laten wonen, moet op sommige plekken aanbod opgebouwd worden en op andere afgebouwd. Dat zijn alleen deels communicerende vaten. Keuzes van één subregio om op- of af te bouwen, kunnen tot onvoorziene gevolgen voor de andere subregio’s leiden. Voor een dekkend voorzieningenniveau is dus niet alleen op- en afbouw nodig, maar coördinatie daarop in het belang van allen.

Opdracht en proces

Het PHO heeft uitgesproken dat, om op- en afbouw goed op elkaar af te stemmen, er één regionaal op- en afbouwplan nodig is voor het deel van het aanbod voor maatschappelijke zorg dat subregionaal ingekocht gaat worden. Op basis daarvan moeten afspraken gemaakt worden over hoe dit proces gezamenlijk vormgegeven gaat worden en wat nodig is om met eventuele onderlinge afhankelijkheden om te gaan.

Andersson Elffers Felix (AEF) is gevraagd om de totstandkoming hiervan te begeleiden. Het beoogde resultaat hiervan is drieledig:

1. één gezamenlijk regionaal op- en afbouwplan voor het deel van het aanbod dat subregionaal ingekocht zal worden, op basis van dezelfde aannames en parameters.
2. een scherp (kwalitatief) overzicht van mogelijke risico's als gevolg van op- en afbouw en een taxatie van de omvang van deze risico's (impact wanneer zij optreden en kans dat zij optreden), gegeven het op- en afbouwplan.
3. een voorstel voor een set afspraken over hoe de weg naar een dekkend voorzieningenaanbod gezamenlijk vormgegeven wordt.

Tegelijkertijd kunnen plannen en analyses pas concreet gemaakt worden in overleg met aanbieders. Dit vindt later plaats. Gemeenten willen graag goed beslagen bij deze gesprekken ten ijs komen. Ook kunnen er nieuwe inzichten ontstaan rondom aannames en parameters. Dit betekent dat het op- en afbouwplan uitgebreid en verfijnd moet kunnen worden. Flexibiliteit is dus gewenst. Deze rapportage bevat daarom slechts een startfoto, die gedurende de komende periode (zelfs jaren) doorontwikkeld moet worden.

Proces en werkwijze

Deze rapportage bevat de voornoemde resultaten. Hij is in nauwe samenwerking met de ambtelijke werkgroep op- en afbouw tot stand gekomen. De leden ervan hebben bij elke stap meegedacht en waardevolle input geleverd. Ook zijn de gegevens, waar beschikbaar, vanuit de regio afkomstig. Aan het begin en eind van het project is het proces cq. het resultaat van het opdracht met de ambtelijke projectgroep besproken. Tussentijds hebben de leden van de werkgroep de projectgroep op de hoogte gehouden.

Managementsamenvatting | komende jaren is op-, af- en omgebouwd nodig voor een dekkend voorzieningenniveau

In de regio is een gezamenlijk plan opgesteld voor de op-, af- en ombouw van aanbod voor de maatschappelijke zorg

- De afgelopen periode is een op- en afbouwplan gemaakt, voor zowel het deel van beschermd wonen ('BW') dat in de toekomst subregionaal georganiseerd wordt, als voor de decentrale opvang in de maatschappelijke opvang ('MO').
- Dit plan maakt inzichtelijk hoeveel aanbod er per subregio op termijn nodig is en wat de invloed is van een geleidelijke op- of afbouw van de huidige naar de beoogde situatie op de wachtlijsten en financiële situatie.
- Het plan is gevoed op basis van de meest recente beschikbare informatie over de huidige stand van zaken. Die stand van zaken gaat zich hoe dan ook de komende tijd ontwikkelen. Dit maakt continue aanpassing van het plan noodzakelijk. In dit opzicht vormt dit plan een startfoto van de op- en afbouwopgaves.

In het eerste deel van hoofdstuk 2 is weergegeven wat de bouwstenen van het plan zijn. In de Bijlagen staat opgenomen hoe dit precies gevoed is. Aan het einde van dit hoofdstuk staat een onderhoudsadvies opgenomen.

Zowel bij BW als de decentrale opvang moet er de komende jaren op-, af- en omgebouwd worden voor een dekkend voorzieningenaanbod

- Zowel voor het subregionale deel van BW als voor de decentrale opvang van MO zijn aanbod nog niet in balans met de verwachte vraag.
- Voor BW is er in de Rijnstreek met name een opbouwopgave en ten dele ook een ombouwopgave, omdat voor één doelgroep afgebouwd kan worden.
- In de Duin- en Bollenstreek moet er de komende jaren in totaal iets opgebouwd worden. Voor sommige doelgroepen kan er echter juist iets afgebouwd worden.
- De Leidse regio is er primair sprake van een ombouwopgave: het totaal aantal plekken is weliswaar redelijk in balans met wat nodig is, maar dit is niet het geval voor individuele doelgroepen.
- Bij de decentrale opvang is er over de hele line sprake van een benodigde afbouw in de Leidse regio en opbouw door de andere twee regio's. Dit geldt overigens niet voor alle doelgroepen: voor sommige sluit het huidige aanbod redelijk aan bij het benodigde.

De resultaten per subregio staan beschreven op de volgende pagina's:

- Duin- en Bollenstreek *p.11-13 (BW) en p.20-11 (MO)*
- Rijnstreek *p.14-16 (BW) en p.20-11 (MO)*
- Leidse regio *p.17-19 (BW) en p.20-11 (MO)*

Managementsamenvatting | goede onderlinge afspraken kunnen de transformatie soepeler laten verlopen

De wachtlijsten vangen veranderingen grotendeels op, maar voor sommige doelgroepen is vinger aan de pols nodig

- Bij BW is er sprake van relatief grote wachtlijsten. De analyse van het opbouwplan laat zien dat bij geleidelijke op-, af- en ombouw veranderingen in algemene zin opgevangen worden door de wachtlijsten: deze nemen tijdelijk simpelweg iets toe of af.
- Bij sommige doelgroepen spelen specifieke omstandigheden, bijvoorbeeld dat er sprake is van een relatief korte wachttijd, of een relatief grote op- en afbouwopgave. Daar is er extra noodzaak om vinger aan de pols te houden en de op- en afbouw gecoördineerd plaats te laten vinden.
- Bij de decentrale opvang van MO is de doorloopsnelheid een stuk groter dan bij BW. Op- en afbouw hebben dus relatief meer impact op (virtuele) wachtlijsten. Snelle realisatie van het benodigde aantal plekken voorkomt daar een onnodig lage bezettingsgraad of de noodzaak voor het zoeken naar creatieve oplossingen.

In hoofdstuk 3 staan de mogelijke onderlinge afhankelijkheden geïdentificeerd en is op basis van een analyse van de wachtlijsten een inschatting gegeven van hoe groot deze afhankelijkheden zijn.

Onderlinge afspraken kunnen de subregio's helpen om hun op- en afbouw goed en zo o.a. voorkomen dat er druk op hun plekken ontstaat vanuit andere subregio's

Om tegemoet te komen aan de noodzaak om op- en afbouw onderling op elkaar af te stemmen, kunnen de subregio's hierover met elkaar afspraken maken. In deze rapportage hebben we een voorstel gedaan. Dit luidt samengevat als volgt:

- Subregio's scharen zich achter een gezamenlijk doel, namelijk het bieden van voldoende passende plekken voor cliënten uit hun subregio.
- Zij spreken daarin de intentie uit om hiervoor o.a. voldoende snel aanbod op, af en om te bouwen en indien nodig creatieve oplossingen in te zetten om cliënten te kunnen plaatsen. Hiervoor moeten zij voldoende middelen (op het juiste moment) alloceren.
- Zij blijven hier met elkaar over in gesprek.
- Wanneer eenduidig vast te stellen is dat de intenties niet waargemaakt (kunnen) worden, gaan de subregio's –in het volle besef dat zij voor een gezamenlijke opgave staan– met elkaar in overleg om samen naar passende oplossingen te zoeken binnen de mogelijkheden waarover zij beschikken.

Deze afspraken maken het nodig om een goede regionale governancestructuur neer te zetten.

Het volledige voorstel voor deze afspraken is opgenomen in hoofdstuk 4.

Inhoudsopgave

1.	Aanleiding, opdracht, proces en samenvatting	p. 3
2.	Regionaal op- en afbouwplan	p. 7
3.	Onderlinge afhankelijkheden en hun omvang	p. 23
4.	Afspraken voor een gecoördineerde op- en afbouw	p. 30
	Bijlagen	p. 35

Andersson Elffers Felix

Inleiding op het op- en afbouwplan | aanleiding voor en doel van het plan

Waarom een op- en afbouwplan?
Om cliënten in staat te stellen in hun eigen omgeving te kunnen (blijven) wonen, moet er aanbod worden op- af- én omgebouwd. Deze transformatie van de maatschappelijke zorg is een complexe onderneming, onder andere omdat er een groot tekort aan woningen is en zowel op- als afbouw van intramurale voorzieningen niet makkelijk en snel tot stand kan komen. Bovendien vormen de verschillende subregio's communicerende vaten: wat de één (niet) doet, kan (financiële) impact op de ander hebben.

Een gezamenlijk plan dat uitspraken doet over de mate waarin en het tempo waarmee op- en afgebouwd wordt, kan helpen dit proces in goede banen te leiden.

Wat kun je er (niet) mee?
Het op- en afbouwplan maakt inschattingen van:

- Het verwachte aantal cliënten (die deel uitmaken van een bepaalde doelgroep) in een bepaalde subregio op een bepaald jaar.
- Het aantal bezette plekken (voor dat type problematiek) in de betreffende subregio en dat jaar.

Het verschil tussen beiden uit zich in een toe- of afname van de omvang van de (virtuele) wachtlijst.

Zowel het aantal cliënten als het aantal plaatsen betreft een inschatting, gegeven de laatste inzichten. Het is daarbij een hulpmiddel om inzicht te krijgen en het onderlinge gesprek te voeren. Beiden zijn daarnaast afhankelijk van een groot aantal factoren, die ook weer in de tijd kunnen veranderen. Het op- en afbouwplan moet daarom ook flexibel zijn, zodat het tussentijds aangepast kan worden als de ontwikkelingen daarom vragen.

Inleiding op het op- en afbouwplan | totstandkoming en inhoud uitkomsten

Het op- en afbouwplan is gebaseerd op een op- en afbouwmodel, waarin vervolgens keuzes gemaakt zijn voor de voeding ervan. Om tot een gedragen plan te komen, hebben we een op en *afbouwmodel* opgesteld. Daarbij hebben we de volgende drie stappen doorlopen:

A. Conceptueel kader: bouwstenen. We identificeren de belangrijkste factoren die van invloed zijn op het aantal cliënten en zo bouwstenen vormen voor het op- en afbouwplan. Zie pagina 36 in de Bijlage voor meer achtergrond.

B. Implementeren van bouwstenen: rekenregels. We concretiseren hoe de invloed van de bouwstenen op het aantal cliënten is aan de hand van zogenoemde rekenregels. Hierbij identificeren we ook de 'parameters' van het model, de aspecten die in de toekomst door betrokkenen aangepast moeten kunnen worden. Zie pagina 41 van de Bijlage voor de uitwerking hiervan

C. Voeden van rekenregels: regionale gegevens. We voeden de rekenregels met gegevens vanuit de (sub)regio's, o.a. over bestaande cliënten, aanbod, maar ook met ambities, uitgangspunten en aannames. Zie Bijlage, p. 42 e.v. voor de precieze voeding voor BW en p. 48 e.v. voor MO.

Keuzes over de snelheid van op- en afbouw die zowel wenselijk als haalbaar zijn, hebben vervolgens tot dit plan geleid. Daarbij hebben we voor BW 10 jaar aangehouden, gelijk aan de duur van ingroeipad van middelen vanuit het Rijk. Op de volgende pagina's staan de uitkomsten daarvan weergegeven, voor elk van de subregio's. Dit is een uitwerking van het conceptuele kader op de vorige pagina, gevoed op basis van de beschikbare gegevens vanuit de regio.

Wat staat er op de volgende pagina's?
Voor elke subregio geven we achtereenvolgens weer:

- Hoeveel aanmeldingen zij mogen verwachten op basis van het objectieve model.
- Een eerste voorzet voor hoeveel aanbod er per jaar moet zijn om van de huidige situatie (lineair) te groeien of krimpen naar de situatie waarin aanbod en aanmeldingen met elkaar in balans zijn.
- Hoe de wachtlijst zich ontwikkelt doordat de vrijgekomen plekken door uitstroom op basis van het aanbod in dat jaar kleiner of groter zijn dan de aanmeldingen.
- Wat het verschil tussen uitgaven (op basis van het aantal beschikbare plekken) en inkomsten is.

Inleiding op het op- en afbouwplan | gehanteerde doelgroepen en gebruik van het model achter het plan

Welke doelgroepen onderscheiden we?
De groep inwoners in beschermd wonen is divers en niet elke cliënt kan samen op een locatie wonen met elke andere cliënt. We laten voor de uitkomsten daarom het totaal zien, maar splitsen deze ook op in verschillende doelgroepen. Daarbij hanteren we steeds de indeling die de regio zelf aanhoudt.

- MO: cliënten die vanuit de maatschappelijke opvang in beschermd wonen stromen. Het gaat hierbij dus niet om de maatschappelijke opvang zelf!
- LVB: cliënten met een licht verstandelijke beperking.
- PL**:** cliënten die vanuit een behandelplek instromen ('psychiatrie langdurig')
- JP: cliënten die vanuit de jeugdwet instromen.
- ASS: cliënten met een autismespectrumstoornis.

Ook voor de decentrale opvang geldt dat niet iedereen bij elkaar kan wonen. Daar hanteren we echter een andere indeling: alleenstaanden, jongeren en gezinnen.

Welke mogelijkheden hebben subregio's om het plan aan te passen?
Op de volgende pagina's staan de uitkomsten van de startfoto van het plan weergegeven. Om het plan te kunnen herijken hebben subregio's het achterliggende model tot hun beschikking. Dit kent een aantal parameters om de wachtlijst naar de gewenste omvang te brengen en vervolgens in balans te brengen en houden:

- Preventie: het percentage inwoners vergroten dat zelfstandig kan blijven wonen en daarom geen beschermd wonenplek nodig heeft. Dit verkleint bij gelijkblijvend aanbod de omvang van de wachtlijst en verlaagt bovendien de kosten.
- Duurverkorting: de mogelijkheden voor uitstroom vergroten, zodat er ook meer cliënten in kunnen stromen. Bij gelijkblijvend aanbod daalt hierdoor de omvang van de wachtlijst en de uitgaven dalen bovendien.
- Op- / afbouwen: meer of minder plekken realiseren of deze sneller of langzamer realiseren, zodat aanmeldingen en uitstroom binnen een realistische termijn met elkaar in balans zijn. Opbouwen van nieuw aanbod kan overigens wel tot financiële druk leiden, afbouwen van aanbod kan tot een toename van de wachtlijst (en –tijd) leiden.
- Ombouwen: door bestaand aanbod (ook) geschikt te maken voor cliënten met een andere problematiek, kan er een beter match gemaakt worden. Dit betekent een afname van de wachtlijst, zonder (noemenswaardige) kostenstijging.

Uitkomsten BW Duin- en Bollenstreek (1/3) | verwachte aanmeldingen van nieuwe cliënten en aantal plekken

Verwachte aanmeldingen o.b.v. objectief model en preventie
Elk jaar melden zich nieuwe inwoners aan voor beschermd wonen. De aantallen inwoners hebben we ingeschat op basis van het objectieve model[1]. Voor een (toenemend) deel van deze inwoners kan voorkomen worden dat zij beschermd moeten wonen: zij kunnen zelfstandig blijven wonen. De inschatting van het jaarlijks aantal aanmeldingen is 38[1] voor de Duin- en Bollenstreek.

Aantal plekken
Op basis van de gemiddelde duur van 3,3 jaar[2], betekent dit dat er op termijn 124 plekken nodig zijn[4]**.** Dit is een kleine toename ten opzichte van de huidige situatie.

Dit algemene beeld geldt niet voor alle doelgroepen. In de afbeelding hieronder is het aantal beschikbare plekken per doelgroep over de jaren weergeven, wanneer zich dit lineair van de huidige naar de benodigde situatie beweegt. Er zijn met name iets meer plekken voor JP, PL en ASS nodig**.** Tegelijkertijd zijn er iets minder plekken voor de doelgroep LVB en MO[3] nodig. In die zin is er een combinatie van opbouw en (in mindere mate) ombouw nodig.

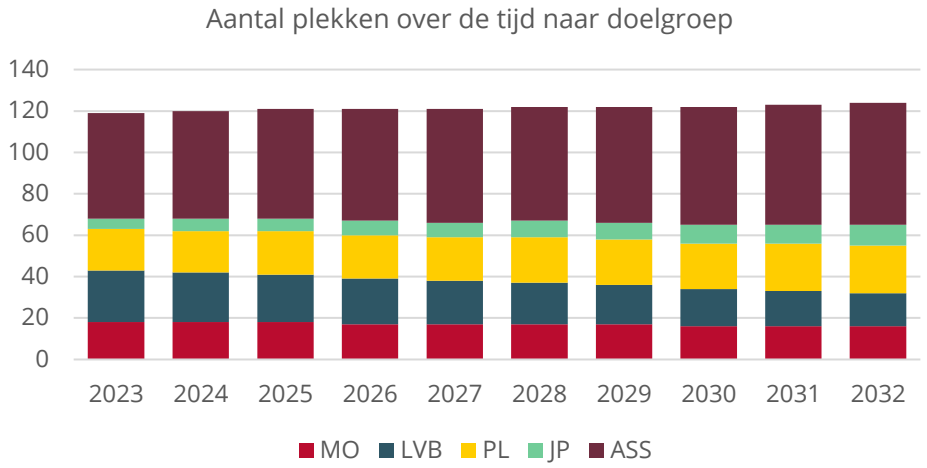

1. Voor een onderbouwing van dit aantal, zie bijlage, pagina 45-46
2. Voor een onderbouwing hiervan, zie Bijlage, pagina 43
3. N.B. 'MO' betekent hier beschermd wonen vanuit de maatschappelijke opvang,
4. Voor een onderbouwing van dit aantal, zie bijlage, pagina 45

Uitkomsten BW Duin- en Bollenstreek (2/3) | ontwikkeling van de wachtlijst en duur bij benodigd aantal plekken

Ontwikkeling wachtlijst en wachtduur

Inwoners die zich voor beschermd wonen melden, maar niet in kunnen stromen, komen op de wachtlijst. Omgekeerd geldt ook: als zich jaar op jaar minder cliënten melden dan er in kunnen stromen, dan daalt de omvang van de wachtlijst. De toe- of afname van de omvang van de wachtlijst, wordt bepaald door het verschil tussen aanmeldingen en instroom. In de afbeelding hiernaast is de ontwikkeling van de wachtlijst voor de Duin- en Bollenstreek weergegeven[1], op basis van aantallen plekken op die op pagina 11 weergegeven staan[2]. Hierin is te zien dat bij het nu gehanteerde aantal plekken de wachtlijst iets toeneemt en vervolgens weer af.

Voor doelgroepen waarvoor meer aanbod nodig is, neemt de lengte van de wachtlijst gedurende de komende 10 jaar eerst iets toe en vervolgens af. Bij doelgroepen waarvoor aanbod afgebouwd kan worden, geldt het omgekeerde.

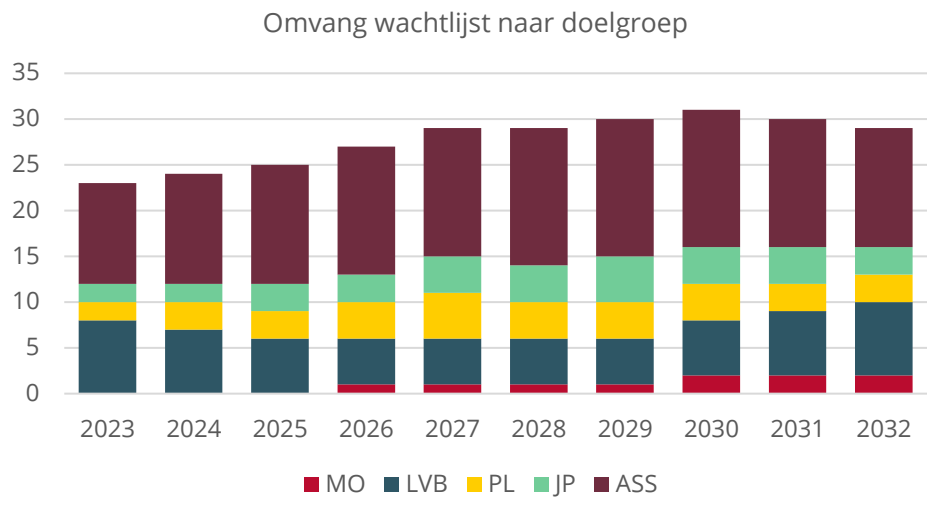

1. Een negatieve wachtlijst correspondeert met een (hypothetische) situatie waarin er lege plekken voor een bepaalde doelgroep zijn.
2. Zie Bijlage pagina 46 voor een onderbouwing van de startwaarde van de wachtlijst.

Uitkomsten BW Duin- en Bollenstreek (3/3) | ontwikkeling van de wachtduur en uitgaven voor BW

In de onderstaande afbeelding is de ontwikkeling van de wachtduur voor de Duin- en Bollenstreek weergegeven. Deze gemiddelde wachtduur blijft nagenoeg hetzelfde, voor verschillende doelgroepen verandert hij iets. De grootste verschillen zitten bij doelgroep JP en LVB.

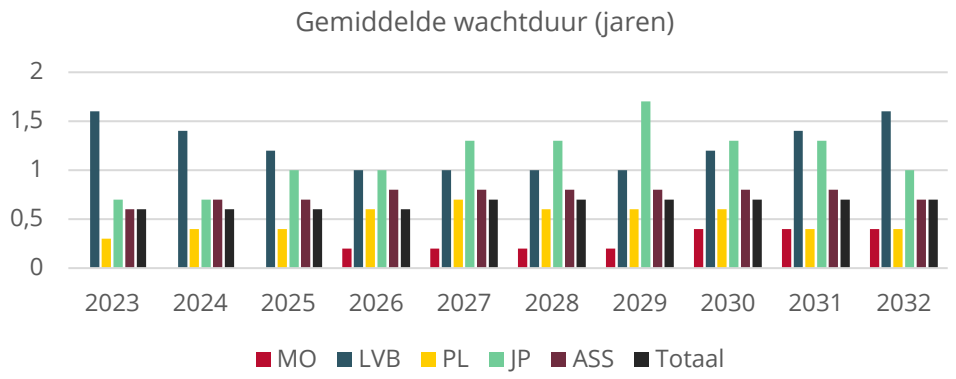

Financiële vertaalslag
Subregio's kunnen aanbod opbouwen wanneer de wachtlijst te lang is, of afbouwen wanneer deze iets groter mag worden. Dat heeft echter ook een financiële consequentie.

In de figuur hieronder zijn de geraamde uitgaven weergegeven voor de Duin- en Bollenstreek die corresponderen met het aantal plekken op pagina 11 en de gemiddelde uitgaven per plek[1]. Zij zijn vergeleken met de inkomsten van het Rijk. Hoewel de uitgaven toe blijven nemen (als gevolg van prijsstijgingen), nemen ook de inkomsten toe. Dit gaat zodanig dat er sprake zou zijn van een (toenemend) financieel overschot op BW.

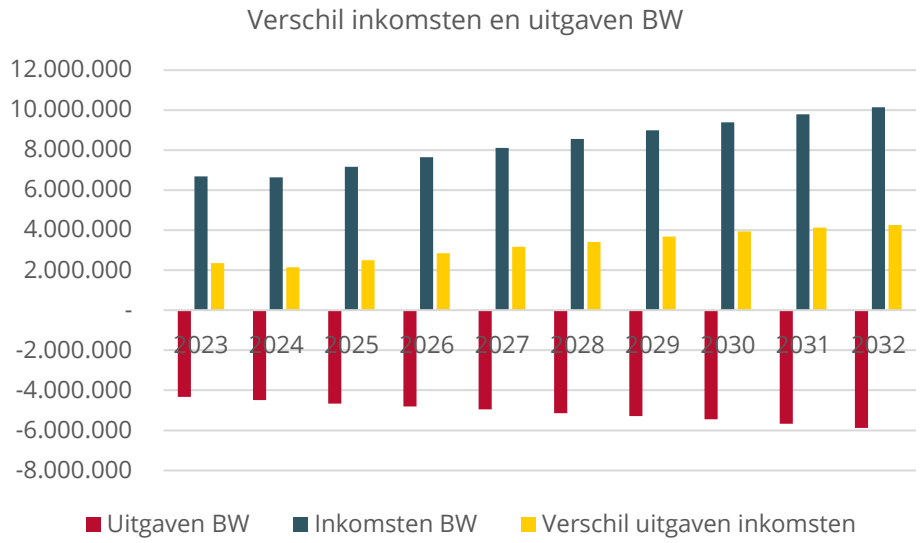

1. Op basis van eigen opgaaf betreffende subregio, zie Bijlage pagina 47.

Uitkomsten BW Rijnstreek (1/3) | verwachte aanmeldingen van nieuwe cliënten en aantal plekken

Verwachte aanmeldingen o.b.v. objectief model en preventie
Elk jaar melden zich nieuwe inwoners aan voor beschermd wonen. De aantallen inwoners hebben we ingeschat op basis van het objectieve model[1]. Voor een (toenemend) deel van deze inwoners kan voorkomen worden dat zij beschermd moeten wonen: zij kunnen zelfstandig blijven wonen. De inschatting van het jaarlijks aantal aanmeldingen is 32[1] voor de Rijnstreek.

Aantal plekken
Op basis van de gemiddelde duur van 3,3 jaar[2], betekent dit dat er op termijn 105 plekken nodig zijn[4], waar er nu 84 zijn. Er zal dus sprake moeten zijn van opbouw van plekken.

In de afbeelding hiernaast is het aantal beschikbare plekken per doelgroep over de jaren weergeven, wanneer zich dit lineair van de huidige naar de benodigde situatie beweegt. Hieruit is op te maken dat deze opbouw met name bestaat uit plekken voor LVB, JP en ASS. Voor MO[3] is het aanbod al redelijk in lijn met wat er nodig is, voor PL zouden er nu zelfs iets meer plekken zijn dan nodig. In die zin is er zowel sprake van opbouw als van ombouw.

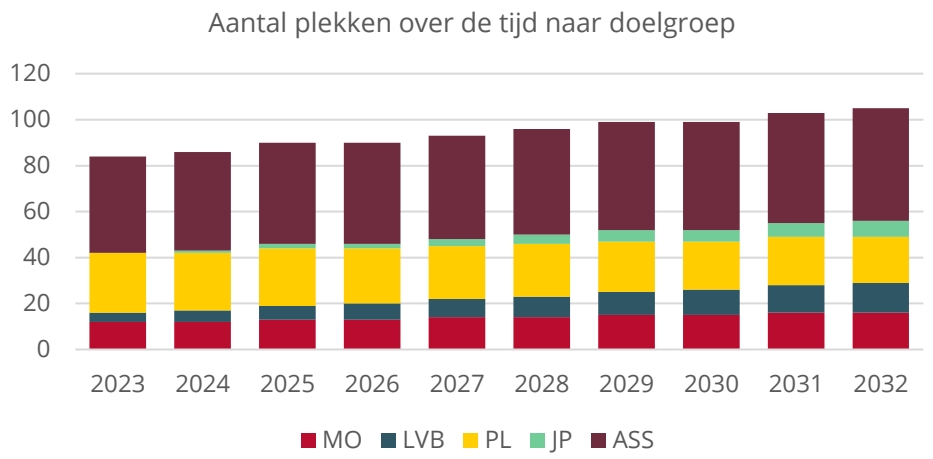

1. Voor een onderbouwing van dit aantal , zie bijlage, pagina 46-47.
2. Voor een onderbouwing hiervan, zie Bijlage, pagina 44.
3. N.B. MO = beschermd wonen vanuit de maatschappelijke opvang,
4. Voor een onderbouwing van dit aantal, zie bijlage, pagina 46

Uitkomsten BW Rijnstreek (2/3) | ontwikkeling van de wachtlijst en duur bij benodigd aantal plekken

Ontwikkeling wachtlijst en wachtduur

Inwoners die zich voor beschermd wonen melden (figuur vorige pagina 14), maar niet in kunnen stromen, komen op de wachtlijst. Omgekeerd geldt ook: als zich jaar op jaar minder cliënten melden dan er in kunnen stromen, dan daalt de omvang van de wachtlijst. De toe- of afname van de omvang van de wachtlijst, wordt bepaald door het verschil tussen aanmeldingen en instroom. In de afbeelding hiernaast is de ontwikkeling van de wachtlijst voor de Rijnstreek weergegeven[1], op basis van aantallen plekken op die op pagina 14 weergegeven staan[2]. Hierin is te zien dat bij het nu gehanteerde aantal plekken de totale omvang van de wachtlijst iets stijgt, om daarna te dalen (en te stabiliseren).

Voor verschillende doelgroepen ziet dit plaatje er iets anders uit: bij bijna alle doelgroepen blijft de omvang van de wachtlijst nagenoeg gelijk. Voor doelgroepen JP en PL zijn de wachtlijsten aan de start al klein, zodat zij ook klein blijven en er op bepaalde momenten mogelijk geen wachtlijst is voor deze groepen. Dit heeft te maken met de snelheid waarmee omgebouwd wordt. Sneller ombouwen betekent een minder grote toename.

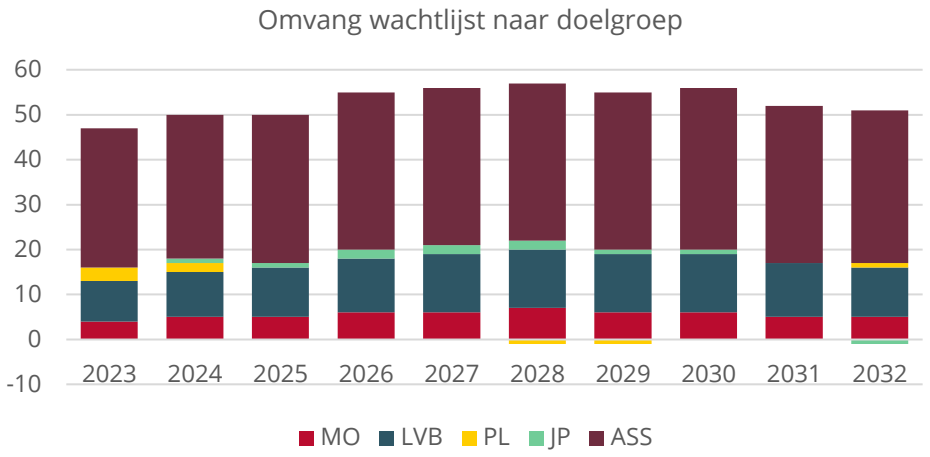

1. Een negatieve wachtlijst correspondeert met een (hypothetische) situatie waarin er lege plekken voor een bepaalde doelgroep zijn.
2. Zie Bijlage pagina 45 voor een onderbouwing van de startwaarde van de wachtlijst.

Uitkomsten BW Rijnstreek (3/3) | ontwikkeling van de wachtduur en uitgaven voor BW

In de onderstaande afbeelding is de ontwikkeling van de wachtduur voor de Rijnstreek weergegeven. Deze gemiddelde wachtduur blijft nagenoeg gelijk. Alleen voor LVB en MO neemt de wachtduur wel wat toe, voor PL en JP neemt hij wat af.

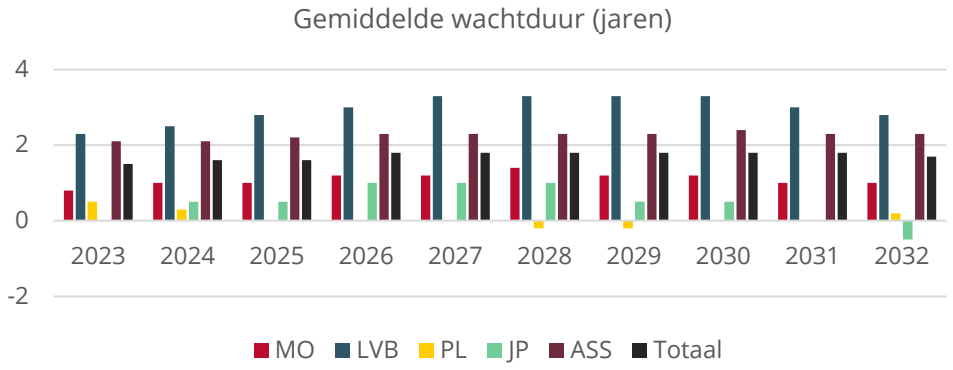

Financiële vertaalslag
Subregio's kunnen aanbod opbouwen wanneer de wachtlijst te lang is, of afbouwen wanneer deze iets groter mag worden. Dat heeft echter ook een financiële consequentie.

In de figuur hieronder zijn de geraamde uitgaven weergegeven voor de Rijnstreek die corresponderen met het aantal plekken op pagina 14 en de gemiddelde uitgaven per plek[1]. Zij zijn vergeleken met de inkomsten van het Rijk. Hoewel de uitgaven toe blijven nemen (zowel als gevolg van opbouw als van prijsstijgingen), nemen ook de inkomsten toe. Er is op basis van dit beeld een financieel overschot op BW, dat iets afneemt, maar zich vervolgens stabiliseert.

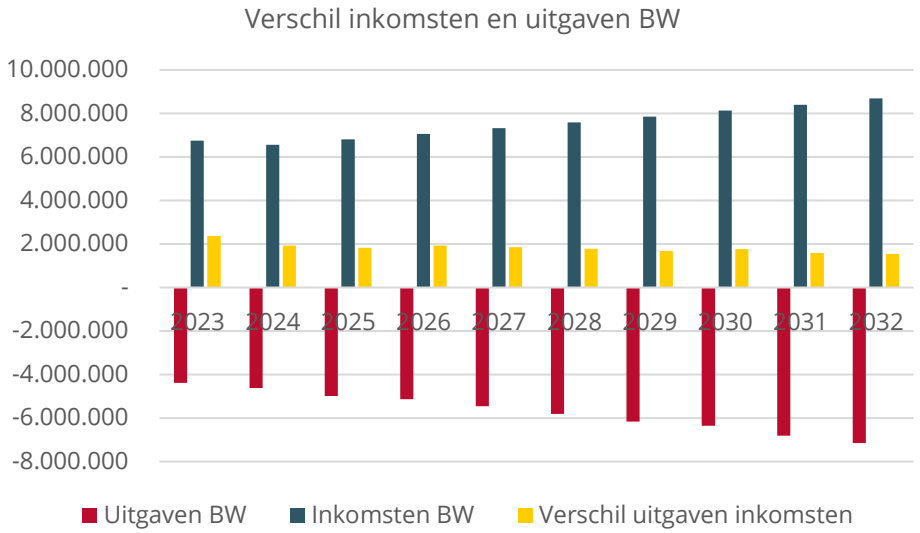

1. Op basis van eigen opgaaf betreffende subregio, zie Bijlage pagina 47.

Uitkomsten BW Leidse regio (1/3) | verwachte aanmeldingen van nieuwe cliënten en aantal plekken

Verwachte aanmeldingen o.b.v. objectief model en preventie
Elk jaar melden zich nieuwe inwoners aan voor beschermd wonen. De aantallen inwoners hebben we ingeschat op basis van het objectieve model[1]. Voor een (toenemend) deel van deze inwoners kan voorkomen worden dat zij beschermd moeten wonen: zij kunnen zelfstandig blijven wonen. De inschatting van het jaarlijks aantal aanmeldingen is 59[1] voor de Leidse regio.

Aantal plekken
Op basis van de gemiddelde duur van 3,3 jaar[2], betekent dit dat er op termijn 193 plekken nodig zijn, iets meer dan het huidige aantal. Er zal over de hele linie dus nauwelijks opbouw plaats hoeven vinden.

In de afbeelding hieronder is het aantal beschikbare plekken per doelgroep over de jaren weergeven, wanneer zich dit lineair van de huidige naar de benodigde situatie beweegt. Hieruit is op te maken dat voor LVB en MO[3] en ASS het aantal plekken nagenoeg in balans is met de verwachting vraag. Voor PL zijn er wel iets meer plekken nodig dan er nu zijn, voor JP een aantal minder. In die zin is er vooral sprake van benodigde ombouw.

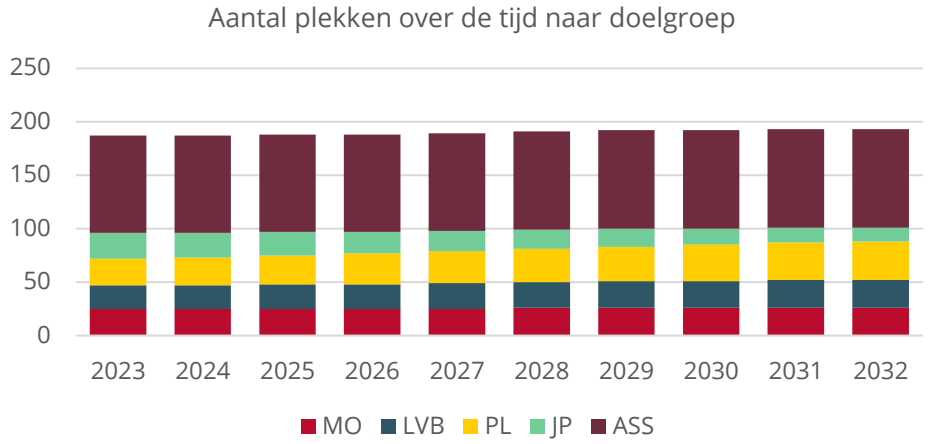

1. Voor een onderbouwing van dit aantal , zie bijlage, pagina 46-47.
2. Voor een onderbouwing hiervan, zie Bijlage, pagina 44.
3. N.B. MO = beschermd wonen vanuit de maatschappelijke opvang,
4. Voor een onderbouwing van dit aantal, zie bijlage, pagina 46

Uitkomsten BW Leidse regio (2/3) | ontwikkeling van de wachtlijst en duur bij benodigd aantal plekken

Ontwikkeling wachtlijst en wachtduur

Inwoners die zich voor beschermd wonen melden (figuur vorige pagina 17), maar niet in kunnen stromen, komen op de wachtlijst. Omgekeerd geldt ook: als zich jaar op jaar minder cliënten melden dan er in kunnen stromen, dan daalt de omvang van de wachtlijst. De toe- of afname van de omvang van de wachtlijst, wordt bepaald door het verschil tussen aanmeldingen en instroom. In de afbeelding hiernaast is de ontwikkeling van de wachtlijst voor de Leidse regio weergegeven[1], op basis van aantallen plekken op die op pagina 17 weergegeven staan[2]. Hierin is te zien dat bij het nu gehanteerde aantal plekken de totale omvang van de wachtlijst een klein beetje toeneemt blijft**.**

Deze toename is te herleiden tot de doelgroepen LVB en PL. Voor MO, JP en ASS neemt de wachtlijst (minimaal) af.

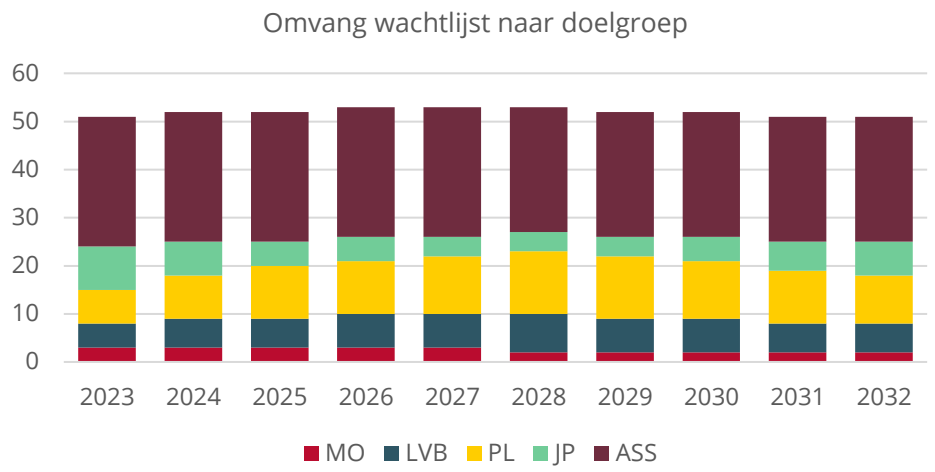

1. Een negatieve wachtlijst correspondeert met een (hypothetische) situatie waarin er lege plekken voor een bepaalde doelgroep zijn.
2. Zie Bijlage pagina 45 voor een onderbouwing van de startwaarde van de wachtlijst.

Uitkomsten BW Leidse regio (3/3) | ontwikkeling van de wachtduur en uitgaven voor BW

In de onderstaande afbeelding is de ontwikkeling van de wachtduur voor de Leidse regio weergegeven. Deze gemiddelde wachtduur blijft nagenoeg gelijk. Dit geldt ook voor de wachtduur van de meeste doelgroepen, alleen bij JP neemt de wachtduur iets af.

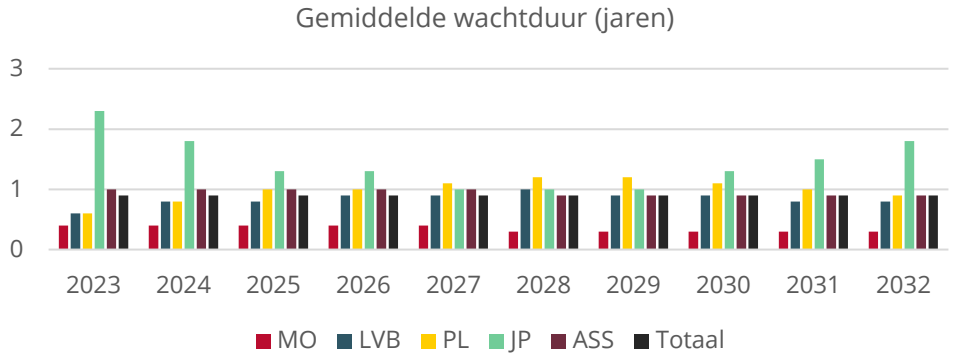

Financiële vertaalslag
Subregio's kunnen aanbod opbouwen wanneer de wachtlijst te lang is, of afbouwen wanneer deze iets groter mag worden. Dat heeft echter ook een financiële consequentie.

In de figuur hieronder zijn de geraamde uitgaven weergegeven voor de Leidse regio die corresponderen met het aantal plekken op pagina 17 en de gemiddelde uitgaven per plek[1]. Zij zijn vergeleken met de inkomsten van het Rijk. Hoewel de uitgaven toe blijven nemen (zowel als gevolg van opbouw als van prijsstijgingen), nemen ook de inkomsten toe. Er is op basis van dit beeld een financieel overschot op BW, dat vanaf het tweede jaar iets toe zou nemen.

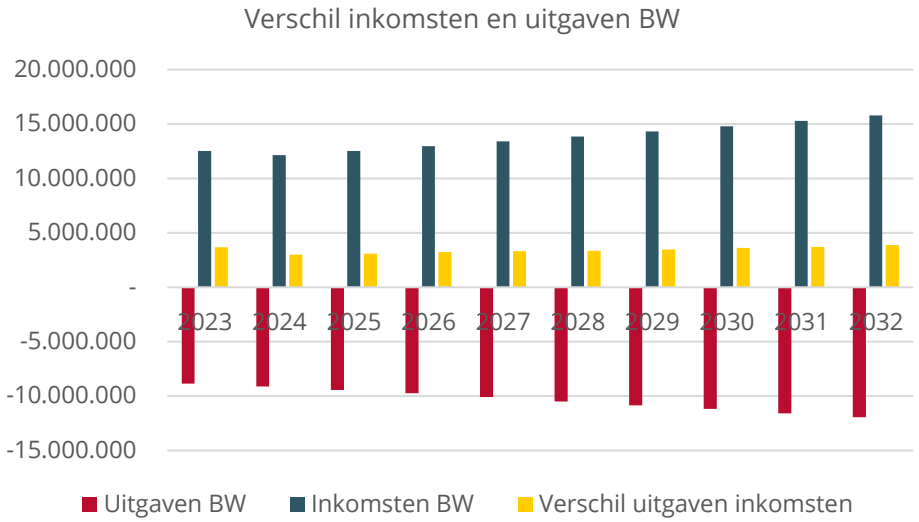

1. Op basis van eigen opgaaf betreffende subregio, zie Bijlage pagina 47.

Uitkomsten MO | verdeling vraag en aanbod zijn nog niet in balans

Huidig en toekomstig beeld vergeleken
De uitkomsten van het model zijn in onderstaande tabel samengevat weergegeven.

	2021			Eind	
Instroom	**#**	**%**		**#**	**%**
Leidse regio	37	53,8%	=	37	53,8%
Duin- en Bollenstreek	14	20,4%	=	14	20,4%
Rijnstreek	18	25,9%	=	18	25,9%
Totaal	**68**			**68**	
Plekken	**#**	**%**		**#**	**%**
Leidse regio	89	73,0%	→	66	53,8%
Duin- en Bollenstreek	12	9,8%	→	25	20,4%
Rijnstreek	21	17,2%	→	32	25,8%
Totaal	**122**			**122**	

Zij beschrijven het volgende: we houden de absolute aantallen ingestroomde cliënten in 2021 aan voor de komende jaren, alsmede de verdeling daarvan over de subregio's (bovenste deel). Het huidige aanbod is nog niet op dezelfde manier over de subregio's verdeeld (percentages linksonder in de tabel).

Om een situatie te krijgen waarin de verdeling van plekken over de subregio's in balans is met die van de instromende cliënten, moet de Leidse regio afbouwen en de Duin- en Bollenstreek en Leidse regio aanbod opbouwen. Dit is in de tabel rechts rood- dan wel groen-gearceerd weergegeven.

Uitkomsten MO | dit vraagt opbouw van voorzieningen voor de Duin- en Bollenstreek en de Rijnstreek

Uitsplitsing naar doelgroepen
In onderstaande tabel zijn de totalen op de vorige pagina uitgesplitst naar elk van de drie doelgroepen. In groen staat aangeven waar sprake is van (aanzienlijke) opbouw, in rood van (aanzienlijke) afbouw.

Subregio	Doelgroep	2021	→	Eind
Leidse regio	Gezin	12	→	11
	Alleenstaanden	62	→	44
	Jongeren	15	→	10
Duin- en Bollenstreek	Gezin	3	→	4
	Alleenstaanden	9	→	17
	Jongeren	0	→	4
Rijnstreek	Gezin	6	→	5
	Alleenstaanden	11	→	21
	Jongeren	4	→	5

Op basis van deze uitkomsten zou

- De Leidse regio een aantal plekken moeten afbouwen voor alleenstaanden en (in mindere mate) jongeren. Voor gezinnen zou er echter opgebouwd moeten worden.
- De Duin- en Bollenstreek zou wat plekken voor jongeren en alleenstaanden op moeten bouwen.
- In de Rijnstreek zouden er nu juist teveel plekken voor gezinnen zijn, maar te weinig voor alleenstaanden.

Onderhoudsadvies

Zoals eerder aangegeven, betreft het vooralsnog een startfoto van de benodigde opbouw. Er zijn verschillende ontwikkelingen die van invloed kunnen zijn op de benodigde op- af en ombouw die nu nog niet (volledig) hun weg hebben kunnen vinden in het op- en afbouwmodel. We stippen hieronder de wat ons belangrijkste aan, bij wijze van onderhoudsadvies voor het op- en afbouwmodel.

Beschermd wonen

- Het daadwerkelijke aantal aanmeldingen. Deze is nu gebaseerd op een vertaling van het objectieve verdeelmodel. De feitelijke aantal aanmeldingen kunnen hier in de praktijk van af blijken te wijken.
- Preventie: de mate waarin tegemoet gekomen kan worden aan aanmeldingen voor BW door cliënten thuis of anderszins zelfstandig te laten blijven wonen met passende begeleiding.
- Duur van trajecten per doelgroep**.** Er is nu één duur gehanteerd, voor alle groepen samen, omdat het binnen de looptijd van deze opdracht niet mogelijk was om de gemiddelde duur van trajecten per doelgroep te hanteren. De uitkomsten zijn echter wel gevoelig voor de gemiddelde duur.
- Verdeling instroom per doelgroep. Momenteel is aangenomen dat de instroom voor elke subregio op dezelfde manier verdeeld is over de verschillende doelgroepen – namelijk naar rato van de verdeling van het totaal aantal bestaande plekken over de verschillende doelgroepen. Dit kan hier in de praktijk echter van afwijken: niet alleen kan de verdeling naar doelgroepen per subregio verschillen, maar ook kan een verschillende trajectduur voor doelgroepen tot een andere verdeling van instroom leiden dan de verdeling van het aanbod.

Maatschappelijke opvang

- De instroom in de maatschappelijke opvang is nu gebaseerd op de verdeling van het objectieve budget voor MO over de subregio's. Het is verstandig om de komende jaren bij te houden of dit meerjarig voldoende overeenstemt met de verdeling van de daadwerkelijke instroom.
- Om tot een gemiddelde ('rekenkundige') duur van trajecten te komen, hebben we een bepaalde bezettingsgraad meegenomen, gedefinieerd door het aantal verblijfsdagen gedeeld door aantal plekken. Voor deze laatste zijn er echter twee bronnen, waarbij één bron herkenbare aantallen plekken oplevert, maar dit suggereert een lagere bezettingsgraad dan in werkelijkheid het geval is. Het is goed om in de nabije toekomst de juiste interpretatie van gehanteerde gegevens te krijgen[1]. Dit heeft overigens niet direct invloed op de resultaten.

1. Zie ook de toelichting op de uitkomsten in de Bijlage pagina 50.

Inhoudsopgave

1.	Aanleiding, opdracht, proces en samenvatting	p. 2
2.	Regionaal op- en afbouwplan	p. 7
3.	Onderlinge afhankelijkheden en hun omvang	p. 23
4.	Afspraken voor een gecoördineerde op- en afbouw	p. 30
	Bijlagen	p. 35

Andersson Elffers Felix

Onderlinge afhankelijkheden van op- en afbouw

Om goed om te kunnen gaan moet onderlinge afhankelijkheden, is het eerst nodig om een goed beeld te hebben van wat deze zijn. In de tabel op de volgende pagina geven we een overzicht van deze afhankelijkheden. In de komende pagina's werken we deze nader uit. Daarbij beschrijven we voor elk ervan:

- Wat de aard van het onderlinge afhankelijkheid is (omschrijving van de oorzaak).
- Wat de potentiële impact van het de onderlinge afhankelijkheid is, dus wat de mogelijke gevolgen zijn en voor wie.
- Welke waarborgen er al zijn om de kans te verkleinen dat ongewenste situaties optreden, of om de impact ervan te verkleinen wanneer het optreedt.

Context

Landelijk zal er waarschijnlijk voor beschermd wonen een woonplaatsbeginsel dan wel een kostenregeling gehanteerd gaan worden voor cliënten die in een andere gemeente beschermd gaan wonen dan hun herkomstgemeente. Van welke van de twee sprake zal zijn, is op het moment van schrijven onbekend. In het geval er voor een kostenregeling gekozen wordt, moet deze bovendien nog nader uitgewerkt worden. De regio heeft eerder aangegeven een eventueel woonplaatsbeginsel niet te willen hanteren. Het is onduidelijk of dit mogelijk is (en zo ja hoe), maar we zijn er in de beschrijving van de onderlinge afhankelijkheden vanuit gegaan dat voor cliënten binnen de regio de plek waar iemand beschermd gaat wonen leidend is voor wie de verantwoordelijkheid heeft en kosten draagt.

Beschrijving van de onderlinge afhankelijkheden | Samenvatting

Er is in wezen sprake van twee verschillende onderlinge afhankelijkheden (met elk weer verschillende mogelijke oorzaken):

Afhanke-lijkheid	1: Te weinig aanbod	2: te veel aanbod
Impact	Cliënten moeten uitwijken naar passend aanbod in een andere subregio, waardoor de cliënt niet in de eigen omgeving (beschermd) kan wonen of opgevangen kan wordtn (met minder kansen voor herstel) en deze andere subregio wordt met hogere uitgaven geconfronteerd.	Cliënten uit die subregio's moeten uitwijken naar passend aanbod in de betreffende subregio, zij kunnen niet in de eigen omgeving (beschermd) wonen of opgevangen worden, met minder kansen voor herstel. Dit leidt tot hogere uitgaven voor deze subregio. Er kan ook sprake zijn van leegstand, mogelijk met frictiekosten als gevolg.
Mogelijke oorzaken	Het is de subregio niet gelukt om voldoende snel voldoende aanbod op te bouwen.	Het is de subregio niet gelukt om aanbod voldoende snel af te bouwen.
	(Een) andere subregio('s) heeft aanbod te snel afgebouwd.	(Een) andere subregio('s) hebben te snel of te veel aanbod opgebouwd voor de betreffende doelgroep.
	Er is een onderschatting van het aantal cliënten gemaakt.	Er is een overschatting van het aantal cliënten gemaakt.
	Een deel van het beschikbare aanbod wordt bezet door cliënten uit andere (sub)regio's, waardoor de eigen cliënten niet geplaatst kunnen worden.	Cliënten uit de eigen subregio wonen in (een) andere (sub)regio's.

Beschrijving van de onderlinge afhankelijkheden | te weinig aanbod in een subregio

Oorzaak

Een subregio heeft op enig moment voor cliënten die een bepaalde problematiek hebben niet voldoende geschikte plaatsen in vergelijking met het aantal cliënten dat vanuit de eigen subregio komt.

Hiervoor kan een divers aantal (mogelijk samenhangende) oorzaken zijn. Daarbij kan er sprake zijn van een tijdelijk of een structureel vraagstuk:

- Tijdelijk:
  - Het is de subregio niet gelukt om voldoende snel voldoende aanbod op te bouwen.
  - (Een) andere subregio('s) heeft aanbod te snel afgebouwd.
- Structureel:
  - Er is een onderschatting van het aantal cliënten gemaakt.
  - Een deel van het beschikbare aanbod wordt bezet door cliënten uit andere (sub)regio's, waardoor de eigen cliënten niet geplaatst kunnen worden.

Mogelijke impact

Cliënten moeten uitwijken naar passend aanbod in een andere subregio, waardoor de cliënt niet in de eigen omgeving (beschermd) kan wonen of opgevangen kan worden (met minder kansen voor herstel) en deze andere subregio wordt met hogere uitgaven geconfronteerd.

Waarborgen

Er zijn verschillende mogelijkheden om de kans op optreden van dit risico of de impact van optreden ervan te verkleinen. We noemen ze, met een korte reflectie erop:

- Een cliënt komt in dit geval op de subregionale wachtlijst terecht. Dit kan ten eerste alleen voor cliënten met een laag risico op escalatie. Een wachtlijst is in de eerste plaats een instrument om schommelingen op te vangen; een structureel tekort zou ervoor zorgen dat cliënten erg lang op de wachtlijst kunnen staan.
- Voor sommige cliënten met een hoge urgentie zou plaatsing in een andere locatie voor cliënten met een andere problematiek een oplossing kunnen zijn. Daar staan tegenover dat lang niet alle groepen in BW en MO met elkaar op één locatie kunnen wonen en dat er voor de cliëntgroep waarvoor die andere locatie bedoeld is, mogelijk ook te weinig aanbod is.

Beschrijving van de onderlinge afhankelijkheden | te veel aanbod in een subregio

Oorzaak

Een subregio heeft op enig moment voor cliënten die een bepaalde problematiek hebben meer geschikte plaatsen dan er nodig is voor het aantal cliënten dat vanuit de eigen subregio komt.

Dit risico is in zekere zin een evenknie van risico 1, maar vanuit het perspectief van een andere subregio. Daardoor zijn de mogelijke oorzaken ook vergelijkbaar:

- Tijdelijk:
  - Het is de subregio niet gelukt om aanbod voldoende snel af te bouwen.
  - (Een) andere subregio('s) hebben te snel of te veel aanbod opgebouwd voor de betreffende cliëntgroep.
- Structureel:
  - Er is een overschatting van het aantal cliënten gemaakt.
  - Cliënten uit de eigen subregio wonen in andere (sub)regio's.

Mogelijke impact

Wanneer andere subregio's te weinig geschikte plekken hebben, moeten cliënten uit die subregio's mogelijk uitwijken naar passend aanbod in de betreffende subregio. Daardoor kunnen zij niet in de eigen omgeving (beschermd) wonen of opgevangen worden, met minder kansen voor herstel. De subregio in kwestie wordt in dat geval met hogere uitgaven geconfronteerd. Wanneer andere subregio's geen tekort aan plekken hebben, kan er sprake zijn van leegstand. Afhankelijk van de voorwaarden waaronder aanbieders gecontracteerd worden, is er dan sprake van frictiekosten voor rekening van de subregio in kwestie.

Waarborgen

Er is één waarborg om deze onderlinge afhankelijkheid te verkleinen:

- De lege plekken worden gevuld met bewoners waarvoor de gemeente geen of minder kosten maakt, bijvoorbeeld Wlz-cliënten of statushouders. Niet elke locatie is daar echter voor geschikt en bovendien moeten er sprake van noemenswaardige capaciteit zijn om dit te laten werken. Ook voor Wlz-cliënten is er bijvoorbeeld een minimum aantal nodig voor een levensvatbare bedrijfsvoering van een locatie.

Omvang van onderlinge afhankelijkheden | toelichting en omvang wachtlijst BW

Beschermd wonen: vinger aan de pols voor sommige doelgroepen
De risico's die hiervoor beschreven staan, zijn allen afhankelijk van de verhouding tussen aanbod en aanmeldingen. De omvang van de wachtlijsten is een weerspiegeling daarvan: zijn er meer aanmeldingen dan er aanbod beschikbaar is, dan groeit de wachtlijst en omgekeerd.

De omvang van de wachtlijst zegt dus iets op de druk vanuit een subregio om cliënten in een andere subregio te willen of moeten plaatsen en over de ruimte die er bij die andere subregio is om dat te doen.

Om een inschatting van de omvang van de risico's te geven, vergelijken we daarom de omvang van de wachtlijsten. Dit is in de afbeelding hiernaast weergegeven. Deze afbeelding laat zien dat de wachtlijsten in alle jaren voor alle drie de subregio's aanzienlijk blijven.

In de Bijlage Hoofstuk 3 (pagina's 51 – 53) staan de wachtlijsten voor de verschillende doelgroepen afzonderlijk weergegeven. Voor drie doelgroepen tonen die wachtlijsten een erg vergelijkbaar beeld. Voor twee doelgroepen is extra aandacht op zijn plaats:

- Voor de doelgroep JP is er een relatief groot verschil tussen huidige en toekomstige situatie waardoor op- en afbouw in het bijzonder gecoördineerd plaats moet vinden.
- Voor de doelgroep PL zijn er relatief korte wachtlijsten, waardoor op- en afbouw vrij snel een redelijke impact op de wachtlijst kan hebben.

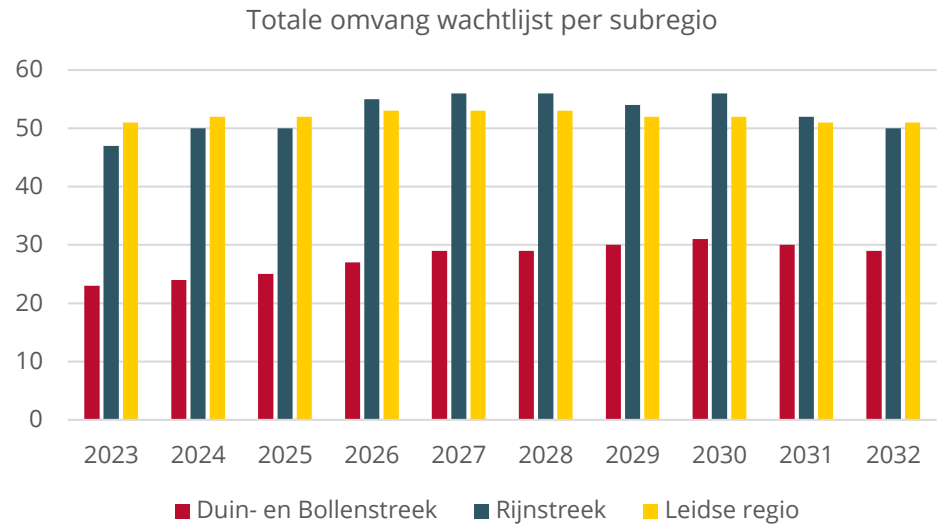

/Andersson Elffers Felix

Omvang van onderlinge afhankelijkheden | decentrale opvang en conclusies

Decentrale opvang: tempo van op- en afbouw van belang
Vanwege de gemiddeld veel kortere doorlooptijd van de decentrale opvang ten opzichte van BW (zie Bijlage, pagina 53, heeft een overschot of tekort van één plek voor de decentrale opvang veel grotere effecten op de (virtuele) wachtlijst dan bij BW. Deze kan daarom in korte tijd groeien of krimpen. Dit komt in de praktijk neer op het moeten zoeken van creatieve oplossingen dan wel op een lagere bezettingsgraad van plekken.

Het gaat tegelijkertijd om kleine aantallen benodigde op- en afbouw (ordegrootte van twee plekken). Wanneer gebruik van elkaar plekken als onwenselijk wordt gezien, kunnen voornoemde schommelingen dus voorkomen worden door het benodigde aantal plekken snel te realiseren.

Conclusies omvang van onderlinge afhankelijkheden
Het lijkt op basis van de voorgaande uitkomsten dat schommelingen in aanbod als gevolg van op-, af- en ombouw in hoge mate opgevangen zullen worden door een toe- of afname van de wachtlijst. Er zal naar verwachting dan ook geen sprake zijn van (aanzienlijke) leegstand, of druk op het aanbod vanuit andere subregio's.

Wel zijn er twee doelgroepen (JP en PL) waarbij de omvang van de wachtlijsten tussen subregio's meer verschilt dan voor de andere doelgroepen. Daarvoor is gecoördineerde op- en afbouw nog meer gewenst is dan voor de andere doelgroepen.

Voor de decentrale opvang gaat het om kleine aantallen op- en afbouw, maar ook om een veel grotere doorloopsnelheid dan bij BW. Schommelingen in de (virtuele) wachtlijsten als gevolg daarvan kunnen voorkomen worden door het benodigde aantal plekken snel te realiseren.

Inhoudsopgave

1.	Aanleiding, opdracht, proces en samenvatting	p. 2
2.	Regionaal op- en afbouwplan	p. 7
3.	Onderlinge afhankelijkheden en hun omvang	p. 23
4.	Afspraken voor een gecoördineerde op- en afbouw	p. 30
	Bijlagen	p. 35

/Andersson Elffers Felix

Uitgangspunten als toetssteen voor de afspraken (1/2)

Het PHO heeft de volgende uitspraken gedaan om met risico's om te gaan

- "Consequenties van afwijken van het plan (bijv. wachtlijsten) zijn voor de betreffende subregio. Gemeenten maken afspraken over een situatie waarin middelen niet tijdig meegroeien."
- "Als compensatie voor subregio's die niet kunnen afbouwen omdat opbouw elders achterloopt, kan bijv. worden afgesproken dat het corresponderende deel van het budget voor opbouw wordt overgeheveld naar de subregio die de afbouw hierdoor niet kan realiseren. Andersom geldt hetzelfde voor subregio's die niet tijdig kunnen opbouwen."

Waarom gesprek over afspraken?

- Het is zaak om deze uitspraken te concretiseren, zodat er voor elke situatie die zich mogelijk voor gaat doen, sluitende afspraken geformuleerd zijn. We nemen hierbij de besluiten die recent door het PHO genomen zijn als vertrekpunt, dat we aanvullen en/of nader uitwerken.
- Als toetssteen voor dergelijk afspraken stellen we eerst een aantal uitgangspunten op. Zulke uitgangspunten zorgen ervoor dat we makkelijker tot afspraken kunnen komen, omdat we op de uitgangspunten terug kunnen vallen. Dit doen we idealiter al voordat duidelijk is wie welke risico's loopt op basis van de op- en afbouwplannen, zodat doelredeneringen zo min mogelijk een rol spelen bij de totstandkoming van deze uitgangspunten.

Uitgangspunten

- Reikwijdte. De afspraken hebben betrekking op een (nog nader te bepalen) overgangsfase. Uitgangspunt is dat na die overgangsfase een grotendeels stabiele situatie ontstaan is.
- Compleetheid. Voor alle risico's als gevolg van op- en afbouw die zich redelijkerwijs voor kunnen doen, zijn afspraken geformuleerd.
- Gelijkwaardigheid. De noodzaak om afspraken te formuleren / toe te passen voor mitigatie risico's is alleen afhankelijk van de omvang van het risico, niet van bij welke partij het risico zich voordoet.

Zie vervolg op volgende pagina.

Uitgangspunten als toetssteen voor afspraken (2/2)

Uitgangspunten (vervolg)

- Attributie. Het moet duidelijk zijn dat het werkelijkheid worden van risico toe te schrijven is aan wat een subregio (niet) gedaan heeft. Dit vraagt ook iets van gedeelde monitoring.
- Cliëntperspectief. Er kunnen redenen zijn dat verhuizen naar een andere subregio juist wel wenselijk is. Inwoners mogen bovendien geen last ondervinden van gemaakte afspraken.
- Gezamenlijkheid. Subregio's staan allen voor vergelijkbare opgaves. Zij gaan uit van onderling vertrouwen bij het verwezenlijken ervan.
- Voorkomen van administratieve lasten. Er moet zoveel als mogelijk voorkomen worden dat de afspraken tot administratieve lasten leiden.

Voorstel voor te maken afspraken (1/2)

Hieronder staat een voorzet voor de formulering van mogelijke afspraken, rekening houdend met de uitgangspunten op de vorige pagina's en met jullie input afgelopen bijeenkomst. Zie de volgende pagina voor gespreksvragen.

Achterliggend doel

- Subregio's organiseren voldoende en passende vormen van maatschappelijke zorg voor hun inwoners met o.a. een psychische problematiek, zodat zij niet tussen wal en schip vallen. Dit moeten zij echter binnen eindige financiële kaders doen.

Intentieverklaring voor gecoördineerde op-, af- en ombouw

- Subregio's zetten zich in om voldoende snel en in onderlinge afstemming de stabiele situatie te bereiken waarin vraag en aanbod voor hun subregio met elkaar in balans zijn. Daarbij kan het overigens in sommige gevallen juist wenselijk zijn dat een inwoner in een andere subregio gaat wonen, bijvoorbeeld om diens veiligheid te waarborgen of om aan een negatief netwerk te ontsnappen.
- Ten behoeve van bovenstaande bouwen subregio's het benodigde aanbod op en/of bouwen overtollig aanbod af.
- Subregio's doen hun best om creatieve manieren te vinden om ongewenste plaatsingen in andere subregio's en leegstand te voorkomen. Denk hierbij aan: het zoeken naar alternatieve bestemmingen (Wlz, etc.), het tijdelijk betrekken van alternatieve huisvestingsvormen (hotels e.d.).
- Voor bovenstaande kan het nodig zijn om incidenteel middelen naar voren te halen.
- Subregio's oormerken de hiervoor beschikbare middelen voor de betreffende voorzieningen.
- Subregio's hebben hiertoe een gezamenlijk op- en afbouwplan opgesteld om concreet invulling te geven aan deze intenties. Zij concretiseren dit plan in 2022 en 2023 (en later waar nodig) en blijven het herijken op basis van de ontwikkelingen. Zij verzamelen en delen de benodigde informatie om tenminste jaarlijks te kunnen constateren of zij deze intenties waarmaken.
- Subregio's blijven met elkaar in gesprek over de ontwikkelingen en hun (on)mogelijkheden om de beweging te beïnvloeden en om samen slimme oplossingen te realiseren.

Voorstel voor te maken afspraken (2/2) & vertaling naar regionale governance

Eenduidige vaststelling wanneer intenties niet waargemaakt worden (en risico's zich voordoen)
Als gevolg van het niet voldoende waarmaken van de intenties, kan het voorkomen dat:

- er inwoners naar een andere subregio uit moeten wijken om de benodigde maatschappelijke zorg te ontvangen, anders dan omdat dit in hun eigen belang is;
- er, *door te snelle opbouw in een andere subregio*, plekken of locaties (tijdelijk) leeg komen te staan waarvoor de betreffende subregio wel kosten moet maken,

Consequenties wanneer dit het geval is
Wanneer deze intenties niet waargemaakt (kunnen) worden, gaan subregio's in overleg om met elkaar naar passende oplossingen te zoeken binnen de mogelijkheden waarover zij beschikken.

Een goede regionale governance is nodig om de afspraken waar te kunnen maken

- In het voorgaande voorstel voor onderlinge afspraken is er veelvuldig sprake van onderlinge afstemming tussen de subregio's.
- Hoe deze afstemming precies vormgegeven wordt, is echter van grote invloed op of de afspraken waargemaakt kunnen worden: op welke niveaus heeft men hoe vaak afstemming en waarover precies? Welke informatie is nodig voor dat gesprek en eventuele besluitvorming naar aanleiding ervan?
- Formuleren van antwoorden op deze vragen, valt buiten de reikwijdte van deze opdracht. Het is echter raadzaam om naar aanleiding van dit op- en afbouwplan de afspraken concreet te vertalen wat zij in de governance nodig maken en zo ook het gesprek over de regionale governancestructuur te voeden.
- In aanvulling daarop kan de onderlinge afstemming tussen gemeenten ook iets betekenen voor de wijze waarop zij aanbieders tegemoet treden. Het kan bijvoorbeeld van meerwaarde zijn om (een deel van de) accountgesprekken gezamenlijk te voeren. Ook hierover kan het verstandig zijn onderlinge afspraken te maken.

Bijlagen

Hoofdstuk 2, onderdeel A | Conceptueel kader: bouwstenen voor het op- en afbouwplan

Reikwijdte van een op- en afbouwplan

De belangrijkste uitkomsten van het op- en afbouwplan zijn, zoals eerder genoemd:

- hoeveel cliënten met elk type problematiek elk van de subregio's voor een voldoende lange periode waarschijnlijk heeft.
- het aantal plaatsen dat door deze cliënten bezet wordt.

Het verschil tussen beiden uit zich in een toe- of afname van de omvang van de wachtlijst.

We hebben de belangrijkste elementen van het conceptueel kader in de figuur rechts schematisch weergegeven. Daarbij geven de labels '+' en '-' het verband aangeven: + betekent meer van het één is meer van het ander, en '-' betekent het omgekeerde. In lichtrood wordt de startwaarde aangeven. Het aantal bezette plekken aan de start is in lichtrood weergegeven, omdat deze het aantal bezette plekken weliswaar beïnvloedt, maar zelf niet variabel is.

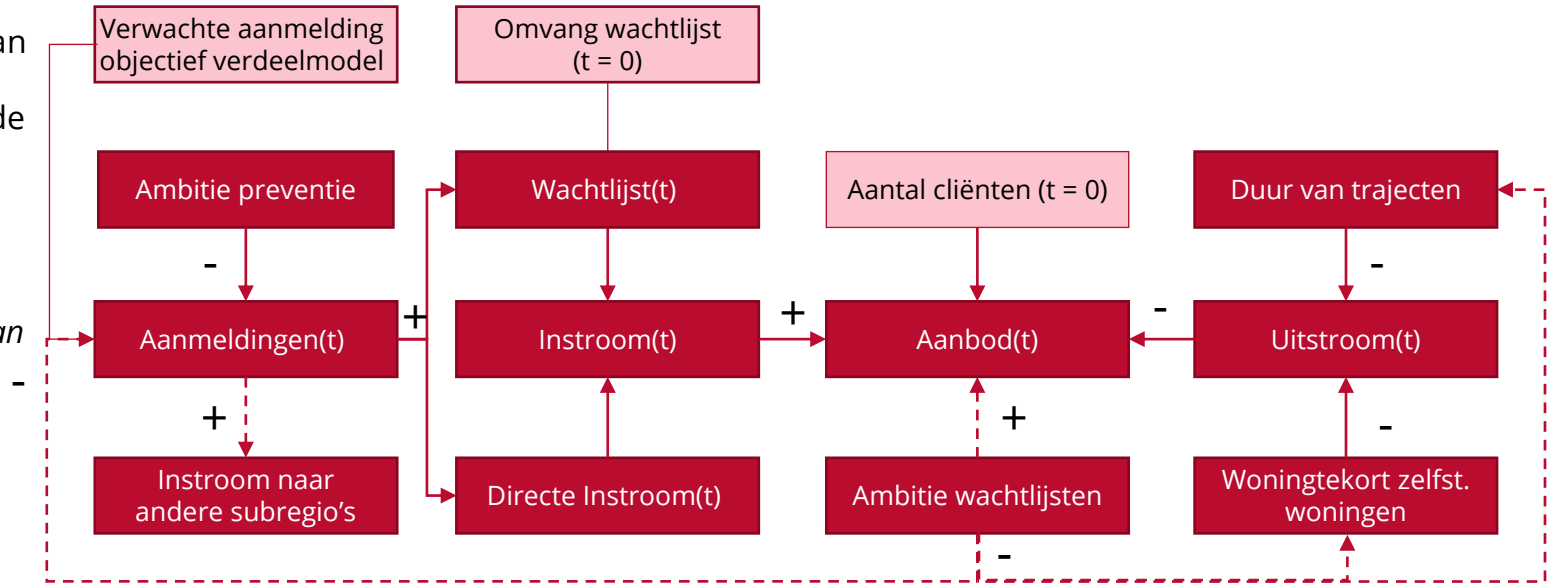

Terug naar verwijspagina

/Andersson Elffers Felix

Hoofdstuk 2, onderdeel A | Conceptueel kader: opbouw van het kader (1/4)

Belangrijkste elementen het *aantal bezette plekken*

Dat aantal bezette plekken is afhankelijk van:

- Instroom: hoe meer cliënten er in een jaar instromen, hoe meer van de plekken er bezet zullen zijn.
- Uitstroom: hoe meer cliënten er in een jaar uitstromen, hoe minder er aan het eind van dat jaar zullen zijn.
- Ambitie wachtlijst[1]: hoe meer cliënten een subregio per jaar extra van de wachtlijst af wil halen, des te meer plekken er gerealiseerd zullen moeten worden.
- Het aantal cliënten aan de start. Hoe groter dit aantal is, hoe groter het aantal op termijn is.

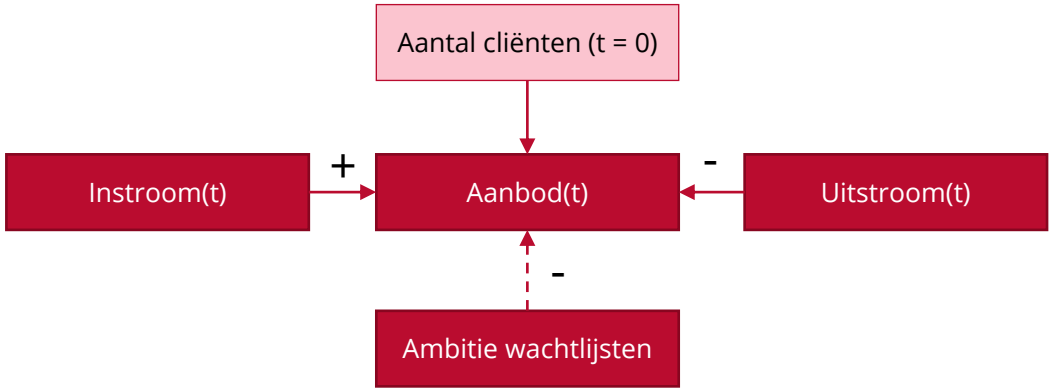

1. Dit is vooral bij beschermd wonen een reëel begrip, in de maatschappelijke opvang zullen we van een virtuele wachtlijst spreken.

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel A | Conceptueel kader: opbouw van het kader (2/4)

De uitstroom van cliënten is op zijn beurt weer van verschillende factoren afhankelijk:

- De duur van trajecten, dus hoe lang een cliënt gemiddeld op basis van diens problematiek en de effectiviteit van diens begeleiding beschermd moet wonen of opgevangen moet worden. Hoe korter trajecten duren, hoe groter de uitstroom is.
- De beschikbaarheid van zelfstandige woningen, ofwel het woningtekort die een belemmering kunnen vormen voor uitstroom. Hoe groter het tekort aan zelfstandige woningen hoe kleiner de uitstroom.
- De ambitie van gemeenten om kortere wachtlijsten te hebben, kan zich uiten in inzet om trajecten effectiever en daarmee korter te laten zijn, of om de mogelijkheden voor uitstroom te vergroten.

Deze elementen zijn aan het schema rechts toegevoegd. Gestippelde lijnen duiden hier op relaties die weliswaar van invloed zijn, maar (voor nu) niet in het kwantitatieve model meegenomen worden, omdat hun invloed moeilijk te bepalen is.

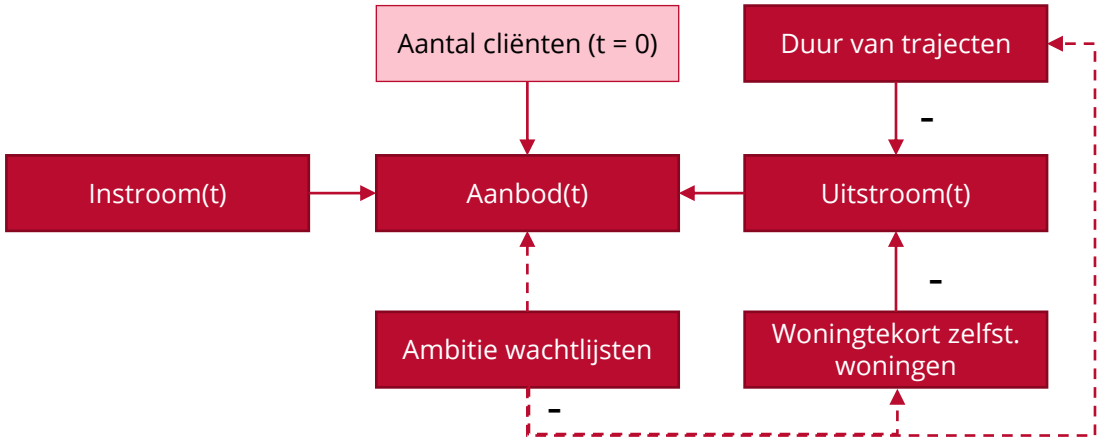

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel A | Conceptueel kader: opbouw van het kader (3/4)

Ook de verwachte instroom is weer afhankelijk van verschillende factoren:

- Het aantal nieuwe aanmeldingen van cliënten in een subregio.
- Een deel van deze aanmeldingen kan direct instromen, bijvoorbeeld in het geval van urgentie of bij het ontbreken van een wachtlijst (voor een bepaalde doelgroep).
- De overige cliënten komen eerst terecht op de wachtlijst. Dit is dus de indicator van het verschil tussen vraag en aanbod van maatschappelijke zorg. Hypothetisch gezien kan deze negatief zijn waarbij er meer aanbod is van plekken dan vraag van cliënten. We spreken daarom soms van een 'virtuele wachtlijst' – die overeenkomt met de werkelijke wachtlijst zodra deze groter dan nul is.
- De omvang van de wachtlijst op enig moment is verder afhankelijk van de omvang van de wachtlijst aan de start (lichtrood).

Deze elementen zijn aan het schema rechts toegevoegd.

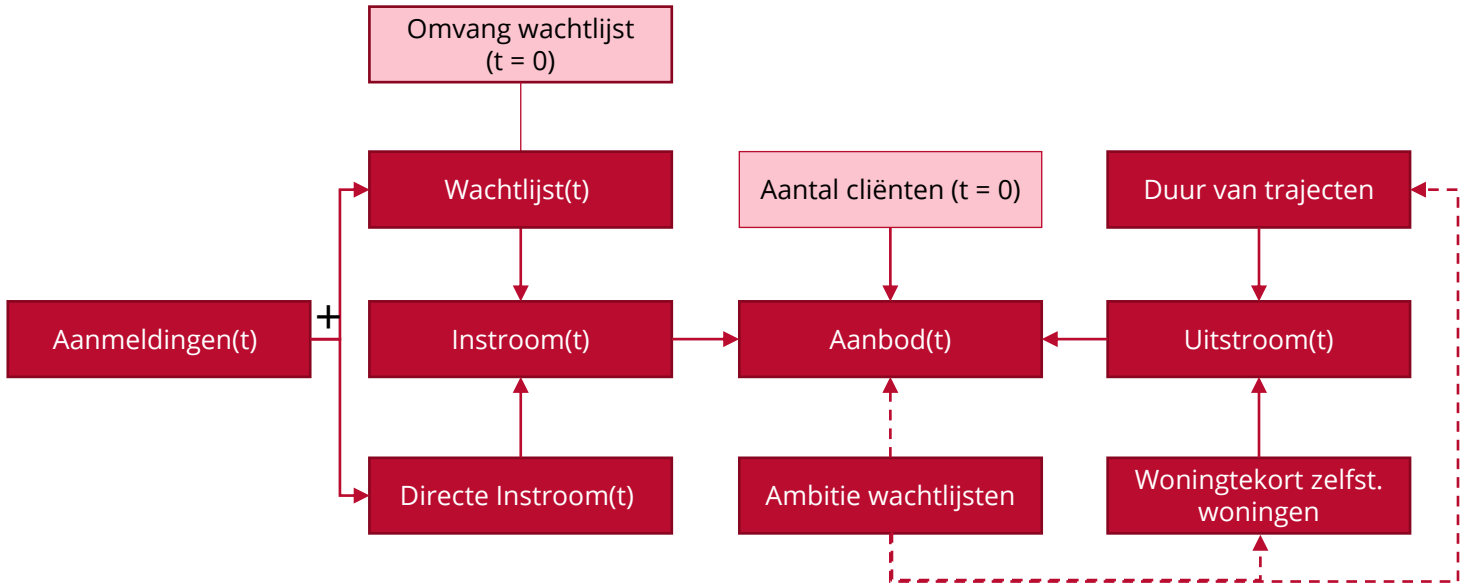

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel A | Conceptueel kader: opbouw van het kader (4/4)

Tot slot is ook het verwachte aantal aanmeldingen weer afhankelijk van vier factoren:

- Het aantal cliënten dat (uiteindelijk) per subregio verwacht mag worden op basis van het objectieve verdeelmodel.
- De ambitie om cliënten vaker dan nu zelfstandig te kunnen blijven laten wonen. Hoe groter deze ambitie (en bijbehorende effectieve inzet) voor preventie, hoe kleiner het aantal aanmeldingen in de subregio is.
- Daarnaast kan het gebeuren dat een deel van de *aanmeldingen* leidt tot instroom in een andere subregio**,** wanneer het aantal plekken te klein is (wat zich uit in een te lange wachtlijst/wachttijd).

Deze elementen zijn aan het schema rechts toegevoegd.

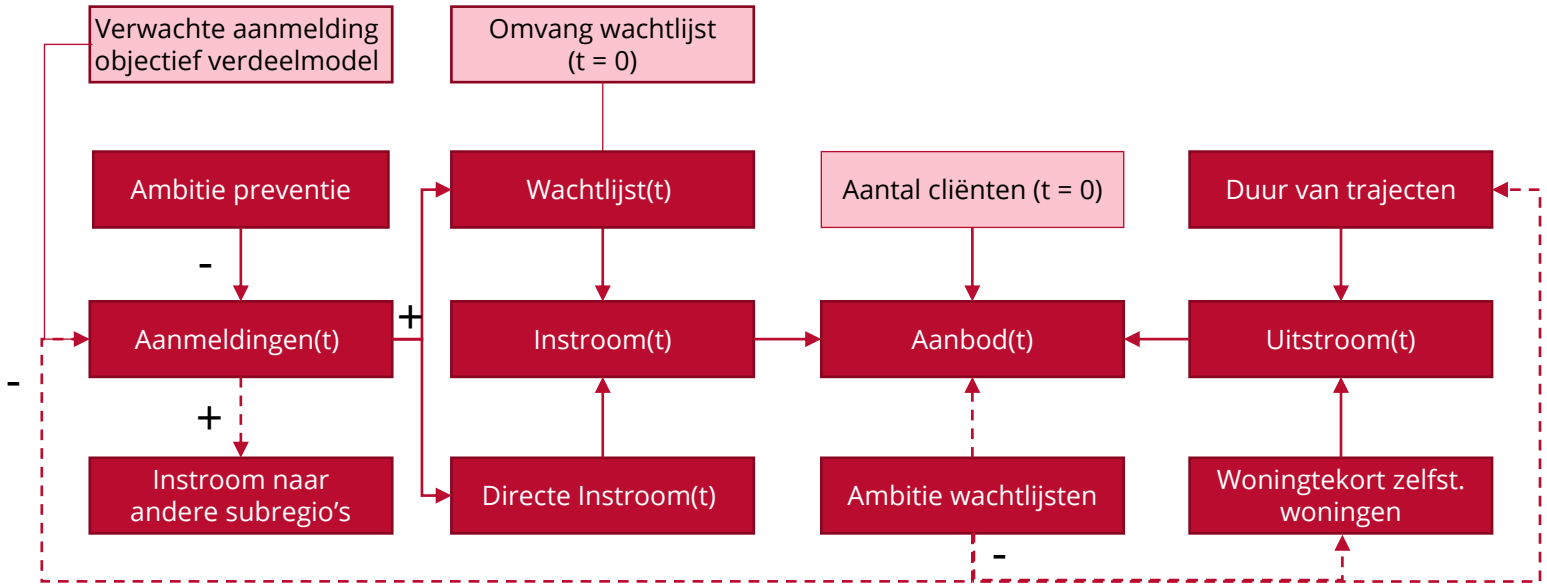

Terug naar verwijspagina

/Andersson Elffers Felix

Hoofdstuk 2, onderdeel B | Implementatie bouwstenen: rekenregels

Uitstroom (t) = (Bezette plekken(t) / gemiddelde trajectduur (t) [* Als gevolg van afronden begeleidingstraject en aanvullend door woningtekort]*

Instroom (t) = Uitstroom(t) + [#Plekken (t) - #Plekken(t-1)], *#Plekken(t=0) op basis van beschikbare gegevens*

Wachtlijst (t+1) = Wachtlijst(t) + Aanmeldingen (t) - Instroom (t)x, *Wachtlijst(t=0) op basis van beschikbare gegevens.*

*Aanmeldingen (t) = Verwachte Aanmeldingen Objectief Verdeelmodel (t) * factor effectiviteit preventie (t)*

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | aantal plekken BW aan de start

Om een zinvol op- en afbouwplan te krijgen, moeten we deze voeden met realistische gegevens over de uitgangssituatie en met parameters. We maken wat dit eerste betreft onderscheid naar het huidige aantal plekken / cliënten en naar de omvang van de wachtlijst.

Het huidig aanbod van plekken
We gaan hier uit van een eerdere inventarisatie van plekken[1] die door de regio gemaakt is, aangevuld door subregio's met recente ontwikkelingen. Het gaat hier om het aantal plekken per 2023. Zij hebben deze vervolgens toebedeeld naar voor welke doelgroep(en) deze plekken bestemd zijn. Het resultaat hiervan is in de tabel hieronder te vinden.

Doelgroep	Regionaal	Duin- en bollenstreek	Leidse regio	Rijnstreek	Totaal subregionaal (# en %)	
Totaal	**88**	**136**	**187**	**84**	**407**	**100%**
MO		18	25	12	56	13,8%
LVB		26	22	4	52	12,8%
PL		20	25	26	71	17,4%
JP		5	24	0	27	6,6%
ASS		51	91	42	201	49,4%

1. Overzicht regionale en subregionale voorzieningen BW (Excel-bestand).

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | gemiddelde duur van BW-trajecten

De uitstroom van cliënten is afhankelijk van de gemiddelde duur van trajecten. Op basis van gegevens van de regio[1] kunnen we hiervan een inschatting maken.

Dit geeft de duur van de trajecten weer van alle cliënten die in een bepaald jaar ('20, '21 of '22) uit zijn gestroomd, verdeeld in categorieën. Deze gegevens zijn momenteel niet uitgesplitst naar doelgroep beschikbaar. In onderstaande tabel zijn de waarden uit die grafiek overgenomen.

Om tot een gemiddelde duur te komen, geven we elke categorie een wegingsfactor die met de tijd correspondeert. In 2020 bestond de uitstroom voor een groot deel uit cliënten die naar de Wlz uitgestroomd zijn. Om tot een zo afgewogen mogelijk beeld te komen, nemen we daarom de jaren 2020 en 2021 mee.

Aan de hand hiervan komen we tot een gemiddelde duur van 3,3 jaar.

Jaar	0 - 0,5jr	0,5 - 1jr	1-1,5jr	1,5-2jr	2-3jr	3-4jr	4-5jr	>5jr	Totaal	Duur
2020	28	29	16	17	28	15	25	110	268	4,3
2021	35	31	22	19	16	9	13	63	208	3,4
2022	13	13	4	4	10	2	3	13	62	2,9
Wegingsfactor (input AEF):	0,5	1,0	1,5	2,0	3,0	4,0	5,0	7,0		3,3

1. Bron: Dashboard beschermd wonen, blad 'BW-plekken | Cliënten – trend jaren', grafiek 'Uitstroom – duur BWplek'.

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | omvang wachtlijst BW aan de start

Omvang van de wachtlijst
Om een zo getrouw mogelijk beeld te krijgen, hanteren we dezelfde selectiecriteria als bij het aantal cliënten. We kijken dus naar cliënten die *geen* WLZ indicatie hebben. We maken *geen* selectie op financieringswijze (pgb/natura). We maken onderscheid tussen cliënten die subregionaal of regionaal worden bekostigd. De cliënten waarvan dat onbekend is, verdelen we weer naar rato over de beide andere categorieën. De cliënten die onder subregio ‘overig’ staan, nemen we ook nu niet mee.

Het resultaat ziet er als volgt uit.

Subregio	Regionaal	Subregionaal
Duin en bollenstreek	17	25
Leidse regio	25	54
Rijnstreek	15	55

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | instroom BW vanuit objectief model (1/2)

Het laatste ontbrekende element is het aantal verwachte aanmeldingen voor beschermd wonen in de subregio's. We bepalen dit in twee stappen, op basis van informatie uit het objectieve model:

1. Hoeveel cliënten je verwacht dat zich jaarlijks melden, op basis van het geraamde objectieve bedrag.
2. Hoe deze cliënten verdeeld zijn over de subregio's.

1. Verwachte aantal aanmeldingen per jaar

- Het verwachte aantal aanmeldingen per jaar is gelijk aan het uiteindelijke aantal benodigde plekken, gedeeld door de gemiddelde duur van een traject in jaren.
- We kunnen het aantal benodigde plekken uit het objectieve model halen, door het totale objectieve budget dat de regio per jaar gaat ontvangen, te delen door de gemiddelde kosten per plek per jaar.
  - Dit eerste is gelijk aan € 41.487.687 (zie hier).
  - Voor dit tweede nemen we de huidige kosten voor een plek en vermenigvuldigen dit met een prijsindexatie om de toekomstige kosten per plek te bepalen. De huidige kosten voor een plek nemen we € 59.455.[1] We hanteren een prijsindexatie van 3% (gemiddelde percentages van de OVA over de afgelopen jaren. Dan komen we uit op € 79.902 voor de gemiddelde kosten voor een plek per jaar over 10 jaar.
  - Het geraamde benodigde aantal plekken is daarmee 519.
- Voor de gemiddelde duur gebruiken we de uitkomst van pagina 45: 3,3 jaar.
- Dit geeft een gemiddelde jaarlijkse aantal aanmeldingen in de toekomst van 158 cliënten voor de hele regio.

2. Hoe deze cliënten verdeeld zijn over de subregio's

- We nemen aan dat ook in de toekomst ook zo'n 19% van het aantal plekken regionaal ingekocht blijft.
- Voor de subregionaal ingekochte plekken hanteren we de inkomsten uit het objectieve verdeelmodel als verdeelsleutel. Dit is op de volgende pagina weergegeven.

1. Geraamde uitgaven gedeeld door het aantal plekken.

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | instroom BW vanuit objectief model (2/2)

Categorie	# plekken ('34)	Toelichting
Totaal	519	Zie vorige pagina
Regionaal	100	19% van totaal
Subregionaal	420	
Leidse regio	192	45,7% inkomsten uit obj. budget[1]
Duin- en Bollenstreek	123	29,3%
Rijnstreek	105	25,1%

Bij een gemiddelde duur van 3,3 jaar (zie pagina 43), komt dit overeen met het volgende aantal aanmeldingen per jaar:

Categorie	Geraamd aantal aanmeldingen per jaar ('34) o.b.v. gemiddelde trajectduur van 3,3 jaar
Totaal	158
Regionaal	30
Subregionaal	128
Leidse regio	58
Duin- en Bollenstreek	37
Rijnstreek	32

We splitsen deze aantallen uit naar doelgroep op basis van de percentages in de tabel op pagina 44.

1. Bron: Uitwerking overgangsregeling integratie-uitkering Beschermd wonen versie september 2021 inclusief nacalculatie Wlz

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | gehanteerde uitgaven per BW-plek

Voor de financiële raming vermenigvuldigen we het geraamde aantal plekken in een jaar met de gemiddelde prijs per plek in datzelfde jaar. Voor deze laatste nemen we de gemiddelde uitgaven per plek die we vervolgens indexeren voor komende jaren. Daarbij houden we voor nu een indexatie van 3% per jaar aan.

De gemiddelde prijs per plek verbijzonderen we naar subregio om maximaal aan te sluiten bij hun eigen situatie. We hanteren daarvoor de financiële opgaves van de subregio's en delen dit door het aantal door hen aangeleverde plekken. Bij de Duin en Bollenstreek is dit inclusief uitvoeringskosten voor BW, bij de Rijnstreek is dit niet het geval. We hogen daarvoor de zorgkosten op met 10%. Zo komen we op de volgende kosten per plek in 2023.

	Geraamde uitgaven 2023 (incl. uitvoeringskosten)	Aantal plekken in 2023	Gemiddelde uitgaven per plek
Duin- en Bollenstreek	€ 4.200.000	136	€ 30.882
Rijnstreek	€ 4.257.265[1]	84	€ 50.682
Leidse regio	€ 8.609.000	187	€ 46.037

1. Dit is € 3.870.241met een opslag van 10% voor uitvoeringskosten.

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | aantal plekken MO aan de start

Het op- en afbouwmodel voor MO kent dezelfde structuur en werkwijze als dat voor BW: we kijken naar het benodigde aantal plekken per subregio om de instroom te kunnen accommoderen, gegeven een bepaalde gemiddelde duur van trajecten. Hoewel er in de praktijk geen wachtlijsten kunnen bestaan, gebruiken we weer (virtuele) wachtlijsten als indicator van een tekort of overschot aan plekken.

We voeden het model weer met dezelfde type parameters als bij BW. We hanteren daarbij het volgende.

Doelgroepen
We maken onderscheid tussen gezinnen, alleenstaanden en jongeren.

Aantal plekken aan de start
We gaan uit van de aantallen plekken per doelgroep en subregio aan de start[1] zoals in de tabel rechts weergegeven is.

Wachtlijst
Er is geen sprake van een (noemenswaardige) wachtlijst aan de start.

Subregio	Alleenstaanden	Jongeren	Gezinsopvang
Leidse regio	62	15	12
Duin- en Bollenstreek	9	0	3
Rijnstreek	11	4	6
Totaal	**82**	**19**	**21**

1. Bron: Pandenlijst locaties 12-07-2022 Opvang Tussenvoorziening naar subregio, hierop zijn enkele kleine bewerkingen uitgevoerd (4 plekken die als voor alleenstaanden geregistreerd staan, zijn voor jongeren bedoeld. Daarnaast hebben we voor gezinnen het aantal plekken (ipv bedden) geteld.)
2. Bron: jaarverslag Binnenvest 2021, tabel pagina 12.

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | instroom van cliënten in de decentrale opvang

Gemiddelde kosten per plek

We gaan hiervoor uit van de financiële gegevens vanuit de regio. Het totale budget voor de decentrale MO nemen we gelijk aan[2] € 3.591.000. Per plek (zie drie pagina's eerder) komen we dan op gemiddeld € 31.226 wanneer met bovenstaand bedrag ook de tussenvoorziening gefinancierd moet worden. Dit bedrag wordt herkend door de subregio's.

Instroom van cliënten

We hanteren hier het totaal van 68 ingestroomde cliënten[1] in 2021 als de totale meerjarige instroom. Dit moet nader over doelgroep en subregio verdeeld worden. Voor deze eerste hanteren we[1]

Subregio	Gezinsopvang	Jongeren	Alleenstaanden	Totaal
Totaal (#)	21	15	32	68
Totaal (%)	**30,9%**	**22,1%**	**47,1%**	**100%**

Voor de verdeling over subregio's gaan we uit van de objectieve verdeling voor MO, doorvertaald naar de verschillende subregio's:

	Rijnstreek	Duin- en Bollenstreek	Leidse regio
% Inkomsten	25,9%	20,4%	53,8%

We nemen dit als verdeelsleutel om te voorkomen dat eventuele schommelingen in 2021 ten opzichte van het gemiddelde geen onnodig grote impact hebben. Het is echter belangrijk om meerjarig bij te houden of de daadwerkelijke instroom en aandeel in verdeelmodel voldoende met elkaar overeenstemmen. We hanteren deze percentages voor de verdeling van de instroom in de toekomst:

Subregio	Gezin	Jongeren	Alleenstaanden	Totaal (#)
Duin- en Bollenstreek	4,3	3,1	6,5	13,8
Rijnstreek	5,4	3,9	8,3	17,6
Leidse regio	11,3	8,1	17,2	36,6
Totaal	**21,0**	**15,0**	**32,0**	**68,0**

1. Bron: jaarverslag Binnenvest 2021, tabel pagina 14. Totalen komen niet altijd overeen, omdat cliënten bijv. in verschillende gemeenten gewoond hebben.
2. Bron: Rekenmodel BW en MO versie juni 2022, tabblad 'verdeelsleutels', percentages opgeteld per gemeente.

Hoofdstuk 2, onderdeel C. Voeden van rekenregels | duur van trajecten decentrale opvang

Duur van trajecten
We bepalen de gemiddelde 'duur' van trajecten door het totaal aantal verblijfsdagen[1] in '21 te delen door het aantal ingestroomde cliënten[1]:

Doelgroep	Instroom	Verblijfsdagen	Dagen/cliënt (instroom)	Jaar/ cliënt
Gezin	21	6.264	298,29	0,82
Jongeren	15	2.555	239,94	0,66
Alleenstaanden	32	7.678	170,33	0,47

Merk op dat deze uitkomsten niet overeenstemmen met de feitelijke duur van trajecten, maar meer rekenkundig van aard is; het is namelijk het aantal verblijfsdagen per ingestroomde cliënt. De werkelijke duur van trajecten overstijgt namelijk vaak de jaargrens en bevat bovendien ook andere voorzieningen dan alleen de decentrale opvang. Dit beïnvloed de uitkomsten van het model echter niet.

We veronderstellen voor het model dat deze gemiddelde (rekenkundige) duur in de toekomst hetzelfde blijft.

Daarnaast geven we rekenschap aan het feit dat voor MO altijd een bepaalde mate van leegstand nodig is om cliënten met urgentie snel te kunnen plaatsen. We definiëren hierbij een factor die correspondeert met de gemiddelde bezettingsgraad van de bestaande plekken.

Dat doen we door het *aantal verblijfsdagen per jaar* te bepalen[1].

Doelgroep	# bedden	Verblijfdagen	Bezettingsgraad
Alleenstaanden	82	7.678	25,6%
Gezinnen	21	6.264	81,7%
Jongeren	19	2.555	36,8%
Totaal	**122**	**16.497**	**37,0%**

Ook hiervoor geldt dat dit percentage niet overeenstemt met de werkelijke bezettingsgraad, maar dat dit de uitkomsten niet beïnvloed. We veronderstellen in het model dat deze gemiddelde bezettingsgraad nu en in de toekomst volstaat. We komen tot een gemiddelde rekenkundige duur van trajecten door de duur per cliënt uit de tabel linksboven door dit percentage te delen.

1. Bron: jaarverslag Binnenvest 2021, tabel pagina 6. Dit veronderstelt overigens aaneengesloten trajecten.
2. Bron: Rekenmodel BW en MO, versie juni 2021, tabblad Raming MO.

Hoofdstuk 3 | Omvang van onderlinge afhankelijkheden BW per doelgroep (1/2)

Doelgroep LVB
In onderstaande afbeelding is de ontwikkeling van de wachtlijsten voor de verschillende subregio's met elkaar vergeleken. Er is voor alle subregio's een wachtlijst. Deze verschilt van regio tot regio enigszins van elkaar, met name tussentijds. Desondanks lijkt de wachtlijst in de Rijnstreek niet zo groot dat er druk op aanbod van de andere regio's zal ontstaan en bij de Duin- en Bollenstreek niet zo klein dat er sprake zal zijn van leegstand. De risico's lijken ons dus klein.

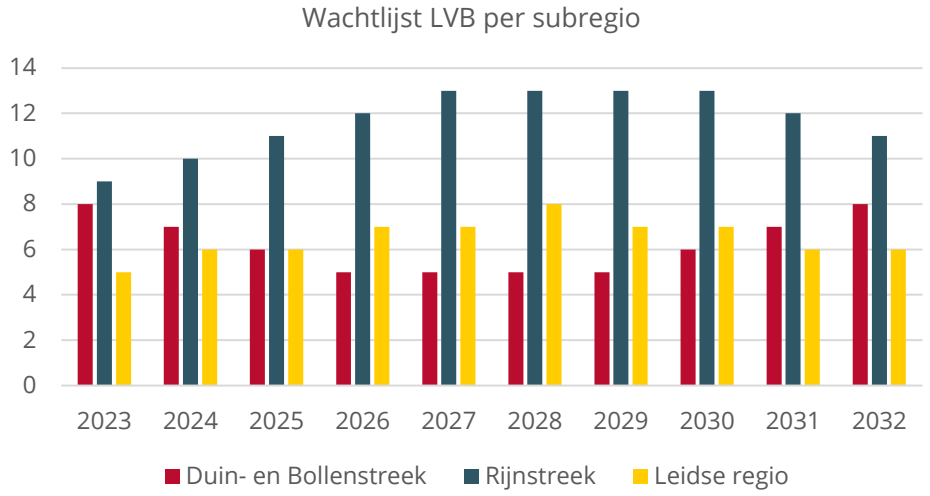

Doelgroep PL
In onderstaande afbeelding is de ontwikkeling van de wachtlijsten voor de verschillende subregio's met elkaar vergeleken. Deze is relatief gezien groter in de Leidse regio dan in met name de Rijnstreek (en in mindere mate de Duin- en Bollenstreek). Hiervoor geldt bovendien dat de wachttijd voor deze doelgroep relatief kort is, waardoor op- en afbouw snel invloed kunnen hebben op de omvang van de wachtlijst. Daardoor kan het verstandig zijn om voor deze doelgroep in het bijzonder de vinger aan de pols te houden.

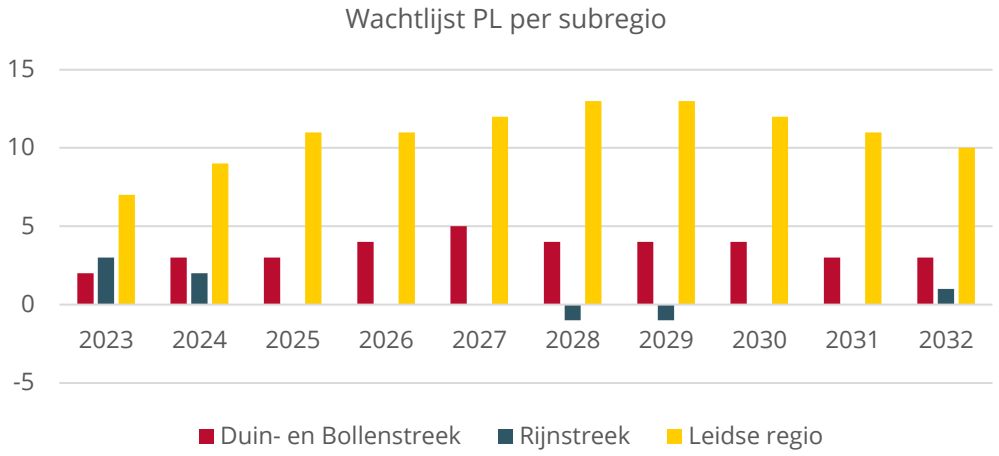

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 3 | Omvang van onderlinge afhankelijkheden BW per doelgroep (2/2)

Doelgroep JP
Ook bij deze doelgroep is de wachtlijst relatief gezien groter in de Leidse regio dan in beide andere subregio's. Voor deze doelgroep geldt dat het verschil tussen de huidige en beoogde verdeling van aanbod het grootst is, waardoor het belangrijk is dat op- en afbouw gecoördineerd plaatsvinden. Het is dus ook voor deze doelgroep verstandig om in het bijzonder de vinger aan de pols te houden.

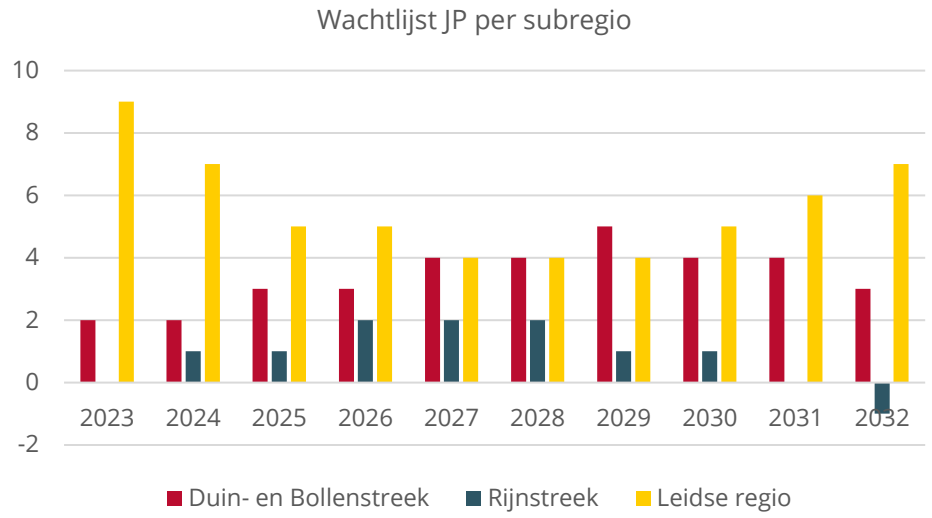

Doelgroep ASS
In onderstaande afbeelding is de ontwikkeling van de wachtlijsten voor de verschillende subregio's met elkaar vergeleken. Dit is een relatief grote groep cliënten waarvan het aanbod al redelijk in lijn is met de uiteindelijke situatie. De omvang van de wachtlijsten is in aanvulling daarop voor alle subregio's ook van enige (maar niet te grote) omvang. We denken dat risico's voor het aanbod van deze doelgroep klein zijn.

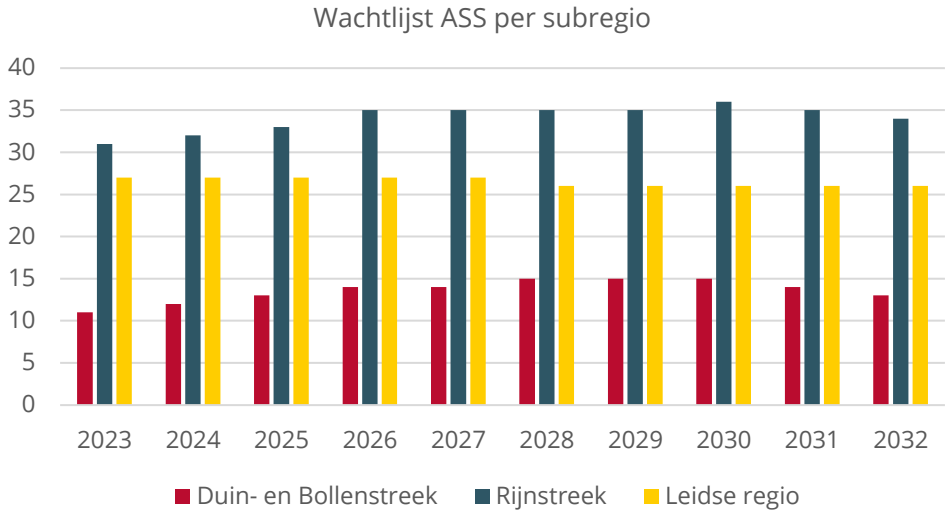

Terug naar verwijspagina

Hoofdstuk 3 | Omvang van onderlinge afhankelijkheden MO

Doelgroep MO
In onderstaande afbeelding is de ontwikkeling van de wachtlijsten voor de verschillende subregio's met elkaar vergeleken. De wachtlijst voor deze doelgroep is voor alle subregio's klein. In de Duin- en Bollenstreek is deze zelfs op enig moment negatief[1]. Hoewel dit op een risico kan duiden, denken we dat de omvang van dit risico klein is, vanwege de omvang van de wachtlijst voor de beide andere subregio's.

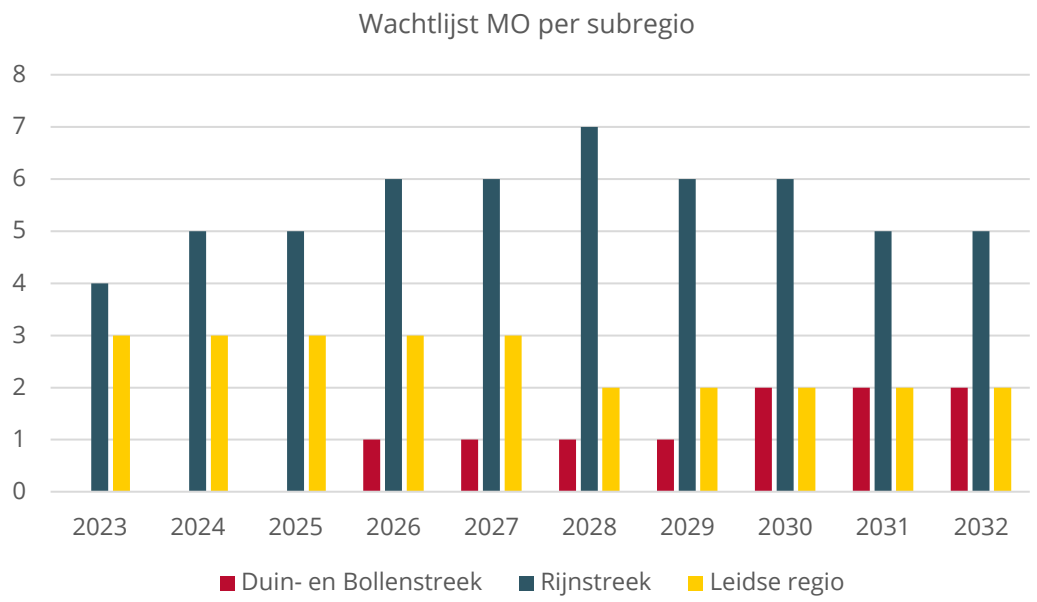

1. Dit komt voornamelijk voort uit het feit dat er aan de start geen wachtlijst voor deze doelgroep is in de Duin- en Bollenstreek.

Terug naar verwijspagina

Meer weten?

(030) 2363030
Andersson Elffers Felix
www.aef.nl
Mail@aef.nl

30-8-2022